

Labors del Tabac. A més, el segon d'estos (el Reial Decret Llei 2/2006, de 10 de febrer, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'Impost sobre les Labors del Tabac, s'establíx un marge transitori complementari per als expenedors de tabac i timbre i es modifica la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac) ha establíx també un tipus mínim únic exigible respecte dels cigarrets quan la suma de les quotes resultants de l'aplicació dels tipus ordinaris proporcional i específic siga inferior a aquell.

No obstant això, els referits increments impositius no han sigut traslladats als preus de venda al públic dels cigarrets pels seus fabricants i importadors en la mesura esperada, i hi ha una fracció significativa del mercat de cigarrets, els preus de venda al públic de la qual es troben encara per davall dels nivells desitjables des de la perspectiva sanitària.

Per esta raó, el present Reial Decret Llei procedíx a un increment del tipus mínim únic exigible respecte dels cigarrets, que passa a situar-se en 70 euros per 1.000 cigarrets. Això haurà d'afavorir un increment dels preus de venda al públic dels cigarrets, que hui en dia presenten un preu més baix, la qual cosa es considera necessària per a la consecució dels objectius de política sanitària abans al·ludits.

Finalment, quant al recurs a la figura jurídica del Reial Decret Llei, triat per a esta mesura, ha de destacar-se que, d'una banda, es tracta d'una modificació que afecta els tipus impositius sotmesa, per tant, al principi de reserva de llei. D'altra banda, una tramitació parlamentària ordinària distanciaría en el temps el moment del coneixement públic de la mesura i el de la seua entrada en vigor, la qual cosa podria afectar negativament la seua pròpia efectivitat i provocar, a més, conductes especulatives i altres distorsions indesitjades en el mercat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86.1 de la Constitució Espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 10 de novembre del 2006,

DISPOSE:

Article únic. *Impost sobre les Labors del Tabac.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor d'este Reial Decret Llei, l'epígraf 5 de l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, quedarà redactat com seguix:

«Epígraf 5. Els cigarrets estaran gravats al tipus únic de 70 euros per cada 1.000 cigarrets quan la suma de les quotes que resultarien de l'aplicació dels tipus de l'epígraf 2 siga inferior a la quantia del tipus únic establíx en este epígraf.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia que es publiqui en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 10 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20263 *LLEI ORGÀNICA 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport. («BOE» 279, de 22-11-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i Jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'aprovació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, el títol VIII de la qual regula el control de les substàncies i els mètodes prohibits en l'esport i la seguretat de la pràctica esportiva, va suposar un punt de partida en l'establiment d'un marc de repressió del dopatge en l'esport, que va estar acompanyat d'una política activa en la provisió de mitjans materials i humans, recursos pressupostaris, infraestructures, procediments i normes de les quals fins llavors havia mancat el nostre sistema esportiu.

L'aplicació i el desplegament de la Llei va suposar, també, l'entrada en funcionament de la Comissió Nacional Antidopatge, que ha exercit des de llavors un paper central en l'elaboració i aplicació d'iniciatives en este àmbit, així com en la vigilància de la correcta aplicació de la normativa vigent.

Al llarg de la passada dècada, successives normes, de caràcter reglamentari, van regular aspectes, tan delicats i complexos, com la realització de controls amb garanties, les condicions generals per a l'homologació i el funcionament de laboratoris públics i privats, el règim d'infraccions i sancions, o la llista de substàncies i grups farmacològics prohibits i de mètodes no reglamentaris de dopatge en l'esport. Esta llista és elaborada pel Consell Superior d'Esports (CSD), seguint pautes de la vigent Convenció contra el Dopatge en l'Esport del Consell d'Europa i els principis establíx en el Codi Mundial Antidopatge, que han sigut inclosos en la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport, aprovada en la 33a Conferència General de l'Organització de Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO), celebrada a l'octubre de 2005. La llista s'actualitza amb una periodicitat anual i es publica en el «Boletín Oficial del Estado». Amb este conjunt normatiu, Espanya es va incorporar al grup de països que disposa des de la dècada passada d'un sistema articulat de control i de repressió del dopatge.

La implicació creixent dels poders públics en l'interés per a aconseguir un esport net de dopatge s'accentua a partir de l'impacte internacional que van tindre els positius detectats en els Jocs Olímpics de Seül, el 1988. Així, hem de recordar que l'instrument jurídic en vigor de més abast per a la col·laboració intergovernamental i la cooperació internacional en la lluita contra el dopatge en l'esport continua sent el Conveni Internacional, aprovat el 1989 pel Consell d'Europa, juntament amb un Protocol adicional que, en gran manera, va avançar en l'harmonització de les polítiques públiques i els procediments antidopatge seguits pels 45 Estats firmants, en la seua gran majoria europeus, entre estos Espanya.

No obstant això, els primers passos per a establir controls antidopatge en el nostre sistema esportiu es van dur a terme en la dècada dels anys 60 del passat

segle. L'adopció d'iniciatives en este terreny per part del Consell d'Europa i del Comitè Olímpic Internacional (COI), va impulsar la participació d'Espanya en la primera reunió del grup d'estudi especial sobre dopatge dels atletes, que es va celebrar el 1963 a proposta de l'organisme europeu. Com a conseqüència d'això, es va crear l'actual laboratori del CSD per al control del dopatge, que va començar a funcionar a final d'eixa dècada, molt poc de temps després que iniciaren la seua activitat els primers laboratoris europeus de control del dopatge a París, Roma i Londres. Homologat internacionalment pel COI des de 1982, forma part de la xarxa internacional de 33 laboratoris de control del dopatge acreditats fins ara per l'Agència Mundial Antidopatge (AMA).

Per la seua banda, el laboratori de l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica de Barcelona va obtindre l'homologació del COI el 1985 i també ha sigut acreditat per l'AMA. A més, ambdós laboratoris espanyols tenen l'acreditació de qualitat, segons la norma ISO 17025, que certifica la idoneïtat i l'excel·lència tecnològica del seu personal, de les seues instal·lacions, així com dels seus protocols i procediments d'actuació. D'esta manera, Espanya és un dels tres països del món que tenen dos laboratoris per al control del dopatge, que estan acreditats, internacionalment, des de fa almenys 20 anys.

II

És cert, no obstant això, que les accions iniciades pel moviment esportiu i per alguns Estats, per separat i cada un en l'àmbit de les seues competències, es van mostrar insuficients, perquè l'articulació d'una lluita adequada contra el dopatge suposa la confluència de diverses mesures que corresponen, de forma diferenciada, als països i a les organitzacions del moviment esportiu internacional.

La celebració a Lausana, el 1999, a iniciativa del COI, de la Conferència Mundial sobre el Dopatge en l'Esport, va posar de manifest la necessitat d'aprofundir en la col·laboració entre els poders públics i les organitzacions esportives. Això va suposar un canvi de rumb en la forma d'abordar el problema del dopatge en l'esport, el qual posa l'èmfasi en la necessitat de crear un organisme internacional independent, que establira normes comunes per combatre el dopatge i que coordinara els esforços de les organitzacions esportives i dels poders públics.

Eixe mateix any, es va acordar constituir i posar en funcionament l'AMA, en l'estructura i finançament de la qual participen de forma equitativa el COI i els governs d'un gran nombre de països, entre estos Espanya, preocupats cada vegada més per l'auge del dopatge i la seua ràpida expansió més enllà de l'àmbit de l'alta competició esportiva.

L'AMA és una fundació de dret privat, regida per l'ordenament jurídic suís i la seu central de la qual radica a la ciutat canadenca de Montreal. El seu Consell està integrat a parts iguals per representants d'organitzacions governamentals, intergovernamentals i esportives. Esta estructura inusual és un reconeixement a la necessitat que els governs i les organitzacions, que conformen el sistema esportiu internacional, actuen de comú acord en la lluita contra el dopatge, ja que cap dels dos aconseguirà èxits significatius en este interès sense l'estreta col·laboració i la cooperació de l'altre.

III

El 2003, l'AMA elabora el Codi Mundial Antidopatge i els estàndards internacionals de procediments que el complementen, que constituïxen un conjunt de regles i directrius de compliment obligatori per al moviment esportiu internacional. Estes activitats exigixen l'elaboració de normes nacionals, simultàniament a

l'avanç en una harmonització normativa internacional sobre aspectes clau per a combatre el dopatge, com el funcionament de laboratoris amb criteris homologables, el règim d'exempcions per a l'ús de determinades substàncies amb fins terapèutics, els procediments per a efectuar els controls de dopatge, així com l'elaboració d'una llista harmonitzada de substàncies i mètodes prohibits, que siga acceptada i respectada pel nombre més ample possible de països. La Comissió Nacional Antidopatge, com a organisme espanyol competent, ha acceptat l'adhesió del nostre país a les regles i directrius establides en el Codi.

Certament, el Codi Mundial Antidopatge hui encara no té força vinculant en el Dret Internacional Públic. Esta situació canviarà, previsiblement, en els pròxims mesos després de la recent aprovació i el procés de ratificació, actualment en curs, per part dels països firmants, entre estos Espanya, de la ja esmentada Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport de la UNESCO, que incorpora els principis del Codi Mundial i fa possible l'harmonització de la normativa internacional sobre esta matèria. Per això, amb la present Llei es tracta, també, d'harmonitzar la normativa estatal de lluita contra el dopatge amb els principis que aquell Codi proclama i adequar-la, igual que han fet alguns països del nostre entorn, que han modificat i actualitzat les seues legislacions de manera diversa, però amb una finalitat principal: assolir més eficàcia a l'hora de combatre el dopatge en l'esport.

En este context, el règim nou introduït al nostre país per la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, actualitzada per la Llei 53/2002, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, ha mesures afrontar els nous reptes del dopatge en l'esport d'acord amb els estàndards internacionals més exigents establits pel COI i l'AMA, a més de modificar el funcionament de la Comissió Nacional Antidopatge a l'efecte d'agilitzar-ne l'eficàcia i la capacitat de resposta en la lluita contra el dopatge en l'esport. Així mateix, l'aprovació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i del Comerç Electrònic va permetre l'establiment de controls en la venda de medicaments sense la corresponent autorització.

No obstant això, el règim actual de lluita contra el dopatge està necessitat de reformes i actualitzacions, en compliment de l'article 43 de la nostra Constitució, que, després de reconèixer el dret a la protecció de la salut, assenyala que és competència dels poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives, i que els correspon, igualment, fomentar l'educació física i l'esport. Els poders públics obligats per este mandat constitucional són tant l'Administració General de l'Estat com les Comunitats Autònomes i les Corporacions Locals, en els respectius àmbits de les seues competències exclusives. En el marc de les competències de l'Estat, incidixen en esta Llei distints títols competencials. A més de la competència autoorganitzativa que correspon a l'Estat, així com aquella de la qual disposa sobre els interessos que afecten, inseparablement, l'esport espanyol en el seu conjunt, concorren en esta Llei diverses competències específiques, entre les quals cabria destacar les relatives a bases i coordinació general de la sanitat, legislació penal, Administració de justícia, seguretat pública, relacions internacionals o estadística per a fins estatals, totes estes derivades de l'article 149.1 de la Constitució.

IV

Esta Llei aspira a donar resposta a estos objectius. Les seues línies centrals poden resumir-se en dos enunciat: d'una banda, actualitzar els mecanismes de control i de repressió del dopatge en l'àmbit de l'esport d'alta compe-

ció i, d'una altra, crear un marc sistemàtic i transversal de prevenció, control i repressió del dopatge en general, considerat com una amenaça social, com un plaga que posa en greu risc la salut, tant dels esportistes professionals com dels practicants habituals o ocasionals d'alguna activitat esportiva.

Partint d'estes dos línies centrals de regulació, algunes normes que la present Llei introduïx estan subjectes a la reserva de llei orgànica, proclamada en l'article 81 de la nostra Constitució. Altres, menys substancials i que no afecten el contingut essencial dels drets fonamentals, troben un camí adequat de regulació en la llei ordinària.

L'opció legislativa engloba en una sola norma la regulació general i horitzontal a què es feia referència anteriorment i la que introduïx un tipus específic en els delictes contra la salut pública, amb la qual cosa es completa el règim general de repressió penal contra el dopatge.

Ambdós regulacions coadjuven, conjuntament, a la consecució del mateix fi i, formant les dos un tot inseparable, raons de sistemàtica i de tècnica legislativa aconsellen tractar-les en un sol text legislatiu que ha de revestir caràcter de llei orgànica. Tot això sense perjudici, és clar, que a través de la disposició final quinta, s'especifiquen aquells preceptes i disposicions, que han de tindre la consideració d'ordinaris, a l'efecte d'evitar la congelació del rang.

En el títol primer, les novetats que introduïx la Llei poden sistematitzar-se en les que s'indiquen a continuació: un primer bloc de reformes afecta l'organització administrativa al servei del control del dopatge en l'esport, la qual conserva un model semblant a l'actual, basat en el fet que l'exercici de la potestat disciplinària derivada del dopatge en l'àmbit de l'esport de competència estatal s'atribueix a les federacions esportives espanyoles, sota la tutela efectiva de l'Administració General de l'Estat, a través del CSD.

En relació amb l'esmentada organització administrativa i en el marc de la norma reguladora de les Agències Estatals, l'Agència Estatal Antidopatge (AEA), una vegada culminat el procés de la seua creació amb l'aprovació del seu Estatut, serà l'organisme que assumirà un important protagonisme en l'exercici de diversos aspectes relacionats amb una acció integral dels poders públics i de les organitzacions esportives a favor d'un esport sense dopatge.

D'una banda, l'AEA serà la responsable material de la realització dels controls de dopatge que li siguin encomanats per les instàncies competents del CSD, i podrà a este efecte disposar d'estructura pròpia o concertada per a la realització de la dita funció material. Així mateix, li correspondrà l'execució i l'impuls d'una política d'investigació en matèria de prevenció, de control del dopatge i de protecció de la salut de l'esportista, que facilite un coneixement actualitzat dels avanços científics i tecnològics en este àmbit, que permeta, per tant, abordar de manera rigorosa i eficient la lluita contra un fenomen complex, difícil i en constant evolució.

L'AEA es configura com una entitat de cooperació, de manera que el conjunt d'Administracions Públiques que tenen competències en matèria esportiva puguin disposar d'un marc comú d'actuació, compartir recursos, infraestructures, experiències, avanços científics i iniciatives, destinades a eradicar el dopatge de l'esport, i sancionar penalment els que se'n lucren, facilitant així l'aïllament i el rebuig d'una plaga social, l'ombra amenaçadora de la qual es projecta molt més enllà de l'àmbit estrictament esportiu.

L'òrgan de tutela del CSD per a l'exercici d'estes competències passa a denominar-se Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge. Este òrgan assumix la major part de les competències que, fins a este moment, estaven repartides entre la Comissió Nacional Antidopatge i la Comissió Nacional per a la Protecció de la Salut de l'Esportista. D'esta manera, s'intenta facilitar a la nova

organització nacional contra el dopatge una visió de conjunt, consubstancial al model que dissenya la present Llei. En este model, els principis de rebuig i tolerància zero cap al dopatge en l'esport tenen, bàsicament, un component de salut individual i de salut pública, però també una dimensió inequívoca de compromís amb els valors del joc net i la lliure competició entre iguals, considerats com a fonaments de l'esport actual.

Així mateix, el nou òrgan del CSD assumix funcions de gran rellevància en matèria de protecció de la salut dels esportistes, tant pel que fa a l'esport professional d'alta competició com a la pràctica esportiva de base que, amb caràcter recreatiu i saludable, exercixen al nostre país milions de persones. Vincular molt estretament la lluita contra el dopatge a la protecció de la salut dels esportistes és una recomanació expressa de l'AMA i l'orientació seguida als països del nostre entorn quan han abordat recents reformes de les seues respectives legislacions contra el dopatge en l'esport.

La Llei consolida l'establiment de reconeixements mèdics d'aptitud per a la pràctica esportiva federada i introduïx la realització de controls de salut als esportistes que participen en competicions oficials. Abans que res, l'objectiu que es persegueix és assegurar les millors condicions possibles d'assistència mèdica integral als esportistes professionals, que duen a terme la seua activitat en un marc tan exigent com és l'alta competició, i establir, de manera gradual, pautes bàsiques d'atenció mèdica entre totes les persones que exerciten, habitualment, activitats físiques i esportives.

A partir d'este esquema general, la Llei arbitra fórmules de flexibilitat, com facilitar, per exemple, que les federacions esportives espanyoles establisquen convenis de col·laboració amb l'AEA, que els permeta una organització més eficient del sistema de controls de dopatge que són de la seua competència i l'estricta compliment de totes les seues responsabilitats i obligacions en este àmbit.

L'altre gran bloc de reformes, inclòs en este títol primer, implica una nova configuració de la potestat sancionadora en la matèria. Les novetats incloses són molt diverses. En primer terme, es garanteix el compliment del principi de reserva de llei, mentre que totes les infraccions i sancions, així com les causes modificatives de la responsabilitat s'inclouen en la norma eludint la remissió reglamentària, en una matèria com la sancionadora, que pot ser certament complexa en termes constitucionals. Així mateix, en este apartat es desenvolupa una necessària harmonització de les nostres disposicions legals amb el que establix sobre això el Codi Mundial Antidopatge i la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport de la UNESCO. Esta mesura es completa amb l'increment i la redefinició dels tipus infractors i sancionadors, a més d'oferir una definició més exacta del conjunt d'obligacions i drets dels esportistes, però també del conjunt de professionals que intervenen des del seu entorn més pròxim.

Una de les novetats més importants de la Llei és la configuració de la potestat disciplinària en matèria de dopatge com una competència concurrent successiva, de manera que la competència inicial que correspon a les federacions esportives espanyoles es transferisca, per incompliment del termini legalment previst, a la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, que actua així com a òrgan disciplinari. D'esta manera, s'aconsegueix un efecte essencial, com és no demorar la tramitació i resolució dels expedients en matèria de dopatge.

Així mateix, es defineix un règim nou de revisió de les sancions en la matèria, que tracta de donar satisfacció al conjunt d'interessos que conviuen en l'àmbit esportiu, de manera que, sense cap minva del dret de defensa ni del dret a la tutela efectiva, es busquen formes jurídiques diferents de les del règim revisor comú, a l'efecte d'aconseguir que la revisió no supose una demora més gran, que acabe perjudicant, greument, un valor

d'importància decisiva: l'equitat de les regles i de les condicions de participació en la competició esportiva.

A este fi, a l'empara prevista en l'article 107 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, la Llei instaura un sistema de revisió administrativa especial que, amb la fórmula arbitral, substitueix el recurs administratiu clàssic. Esta fórmula arbitral descausa, en el pla orgànic, en una secció específica del Comité Espanyol de Disciplina Esportiva, òrgan que per la seua independència funcional complix els requisits establits en la Llei de procediment comuna.

El procediment previst per a agilitzar la revisió dels expedients administratius per dopatge es completa amb una prescripció essencial: la generalització del procediment abreuiat i en instància única del coneixement en l'àmbit processal dels recursos contenciosos administratius que poden plantejar-se contra les resolucions dictades per aquell òrgan.

Este conjunt de mesures coadjuva a assolir una agilització dels procediments i dels processos, i possibilita que les resolucions dels expedients per dopatge tinguen un procediment segur, àgil i senzill a l'hora de revisar-los administrativament i jurisdiccionalment, que permeta compaginar el conjunt dels interessos en joc, sense minva de les garanties i els drets dels interessats en la seua revisió.

En un altre orde de coses, directament relacionat amb el conjunt d'interessos en joc, la Llei preveu un règim molt detallat de confidencialitat en el tractament de la informació relativa al dopatge, amb l'objectiu d'aconseguir la identificació de les persones responsables de conèixer i tractar la informació, i de determinar responsabilitats en cas d'una incorrecta o inadequada custòdia d'una informació i unes dades estrictament confidencials. Es tracta, en síntesi, de garantir als esportistes que les sancions imposades es corresponguen, únicament, amb conductes tipificades i que no s'afija un efecte de publicitat, circumstància agreujant de la seua situació de manera injusta i injustificable. En este punt, com en molts altres, la Llei tracta d'establir un marc de garanties molt exigent, d'acord amb el nostre Ordenament Jurídic sobre protecció de dades de caràcter personal, que preserve els drets a la intimitat, a l'honor i al bon nom dels esportistes fins que, efectivament, se n'haja acreditat la infracció.

El títol segon de la Llei es referix a aspectes genèrics de control del dopatge en l'esport, ja siga de competició o de mera recreació. S'hi inclouen un conjunt de mesures, com són la supervisió i revisió del contingut de les farmàcies mèdiques en les competicions esportives, la determinació del seguiment dels medicaments i productes susceptibles de causar dopatge en l'esport, a fi de conèixer en quin moment se n'altera la cadena de distribució comercial, i posar els mitjans per impedir que eixos mateixos productes o falsificacions d'estos afloren al mercat en condicions diferents de les que estableix la normativa vigent per dispensar-los, o la fixació d'estrictes condicions de comercialització i de control dels productes que poden causar dopatge en l'esport.

Per intentar assegurar el compliment de les mesures indicades s'arbitra, en el títol tercer d'esta Llei, un àmbit de tutela penal de la salut pública en activitats relacionades amb el dopatge en l'esport. S'introdueix un nou article 361 bis en el Codi Penal, la finalitat del qual és castigar l'entorn de l'esportista i preservar la salut pública, greument amenaçada per la comercialització i dispensació sense control de productes faltats de cap garantia i danysos per a la salut.

Amb l'establiment d'este nou il·lícit penal, es completa el disseny integral d'una política criminal contra el dopatge, iniciat al febrer de 2005 en donar llum verda el Consell de Ministres a la posada en marxa d'un Pla d'Acció Integral contra el Dopatge en l'Esport. Entre les 59 mesures aprovades, s'inclouia la posada en marxa d'un grup

operatiu d'intervenció, en el si de la Comissaria General de Policia Judicial, especialitzat en la persecució de les xarxes de dopatge, així com la creació per part de la Fiscalia General de l'Estat d'una unitat especialitzada en la persecució de delictes relacionats amb el dopatge en l'esport.

D'altra banda, s'estableix que el subministrament, la dispensació o la prescripció de substàncies susceptibles de produir dopatge és responsabilitat de qui, segons l'Ordenament, realitzen estes accions i que, en conseqüència, estes infraccions han de constituir també un greu menyscote de la deontologia professional, que ha de tindre sancions específiques en els seus respectius règims col·legials.

En últim terme, amb l'objectiu de fer efectiva la capacitat d'investigació científica en este àmbit i de preservar la salut en l'esport, la Llei preveu, en el títol quart, la posada en marxa d'un sistema d'informació administrativa. Este té com a objecte posar a disposició de les Comunitats Autònomes la informació disponible més rellevant i contrastada, de manera que cada Comunitat Autònoma pugua utilitzar estes dades, si així ho desitja, en el desenvolupament de polítiques públiques per a la promoció d'un esport saludable i net de dopatge en l'exercici de les seues competències.

En este aspecte, la Llei també preveu la creació d'una targeta de salut de l'Esportista, que permetrà acumular, de forma exhaustiva, confidencial i segura, d'acord amb la normativa vigent sobre protecció de dades de caràcter personal, un conjunt d'informacions rellevants sobre l'esportista, a l'efecte de realitzar un seguiment preventiu de l'evolució de la seua salut i dels seus paràmetres vitals més importants, sobretot després d'una dedicació tan exigent com la imposada per l'alta competició a l'elit esportiva professional.

La regulació proposada, amb el reforçament de la tutela penal, la sistematització dels procediments disciplinaris, la determinació de les responsabilitats en la seua tramitació, l'aclariment del sistema d'infraccions i sancions en el seu conjunt, permet actualitzar la normativa preexistent, adequar el nostre règim sancionador al que arreplega la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport de la UNESCO i posar-lo en sintonia amb el dels països que, en els últims anys, han reformat les seues polítiques per a aconseguir una eficàcia més gran en la repressió del dopatge en l'activitat esportiva.

La incidència, per mitjà de les mesures de control i supervisió del títol segon, en l'àmbit de les actuacions que puguen realitzar-se en relació amb l'activitat esportiva no competitiva constitueix, no obstant això, una novetat al nostre país. Es tracta de sistematitzar i adaptar a la lluita contra el dopatge en l'esport un conjunt de mesures de què ja disposen les autoritats en matèria de seguretat pública.

D'altra banda, les disposicions addicionals, les transitòries, la derogatòria i les finals d'este text obeixen a les finalitats que els són pròpies. Així, les disposicions transitòries arrepleguen els principis clàssics del Dret Transitori i les finals s'orienten, majoritàriament, a l'harmonització de textos legals que permeta el coneixement i l'aplicació de la present norma amb seguretat jurídica.

En síntesi, es tracta d'establir un conjunt de mesures, que es justifiquen per a aconseguir els objectius següents: preservar la salut pública i la individual en l'esport i l'adopció de mesures efectives contra un perill cert i contrastat, com és el dopatge, que pot comprometre-les o afectar-les, fins al punt de posar en risc seriosament la vida dels esportistes, així com assegurar el joc net en la competició. El marc dissenyat complix tots els requisits i les exigències establits pel nostre Ordenament constitucional en matèria de drets fonamentals i de repartiment competencial entre les Administracions Públiques, pels Tractats Internacionals firmats i pendents de ratificar per

Espanya en matèria de lluita contra el dopatge en l'esport, així com per les reglamentacions del COI i de les organitzacions esportives internacionals.

TÍTOL I

De la protecció de la salut i de la lluita contra el dopatge en l'esport

CAPÍTOL I

Àmbit de la Llei i organització

Article 1. *Definició de dopatge, àmbit d'aplicació i delimitació de competències en matèria de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport.*

1. A l'efecte de la seua aplicació, es considera dopatge en l'esport l'incompliment o la infracció per part de les persones que, estant-hi obligades, violen la normativa prevista en esta Llei, en particular, el que disposen els articles 13 i següents.

2. L'àmbit subjectiu d'aplicació d'esta Llei s'estén a esportistes amb llicència federativa estatal o amb llicència autonòmica homologada, en competicions esportives organitzades, promogudes o autoritzades per les federacions esportives espanyoles, en l'àmbit objectiu establert en l'article 1.3.

3. L'àmbit objectiu d'aplicació d'esta Llei està determinat per les competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, que organitzen entitats esportives en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudi de l'aplicació d'esta Llei a les activitats esportives internacionals que es realitzen a Espanya, en els termes que preveuen els articles 30 a 33 de la present Llei.

5. De la mateixa manera, s'aplicarà a les persones que incidisquen, per qualsevol mitjà, en la realització de l'activitat esportiva i que incomplisquen alguna de les obligacions previstes en el títol segon i concordants d'esta Llei.

6. L'abast de les obligacions que incomplix cada persona pertanyent als grups anteriorment definits és l'establert en els preceptes que, respectivament, li siguen aplicables, de conformitat amb esta Llei.

7. Correspon al Consell Superior d'Esports, i sense perjudi de les competències que corresponen a les Comunitats Autònomes, promoure i impulsar la realització d'una política de prevenció, de control i de repressió de la utilització de productes, substàncies i mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport.

8. Així mateix i en el mateix àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat, correspon al Consell Superior d'Esports, en coordinació i col·laboració amb la resta d'òrgans competents de l'Administració General de l'Estat, impulsar una política de lluita contra la utilització d'eixos productes, substàncies i mètodes en els altres àmbits de l'activitat esportiva. Amb este fi, podrà adoptar mesures que contribuïsquen a evitar-ne la comercialització, dispensació o utilització per qualsevol mitjà no previst en la normativa corresponent.

9. En l'àmbit de les seues competències, correspon a les Comunitats Autònomes promoure i impulsar la realització d'una política de prevenció, de control i de repressió de la utilització de productes, substàncies i mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport i impulsar una política de lluita contra la utilització d'eixos productes, substàncies i mètodes en la resta d'àmbits de l'activitat esportiva.

10. El Consell Superior d'Esports i les Comunitats Autònomes promouran els mecanismes de cooperació per harmonitzar criteris d'aplicació de la normativa contra el dopatge, complir les obligacions internacionals assumides per Espanya i aconseguir la màxima coordinació possible de les actuacions en la matèria per part dels poders públics. Així mateix, promourà mecanismes de col·laboració amb les federacions esportives espanyoles i internacionals, així com amb les organitzacions esportives professionals per al foment de pràctiques esportives saludables, capaços d'evitar tant els riscos que suposa el dopatge per a la salut dels esportistes, com el frau que comporta per a la bona fe dels consumidors de servicis esportius.

Article 2. *L'organització de l'Administració General de l'Estat per a la protecció de la salut i el control del dopatge en l'esport.*

1. Sense perjudi de les funcions que, en el Sistema Nacional de Salut, corresponen als poders públics per al compliment del dret a la protecció de la salut, les competències de l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció de la salut i en el control i la repressió del dopatge en l'esport, les exercirà el Consell Superior d'Esports, a través de la seua Presidència, i de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, així com per l'Agència Estatal Antidopatge, en els termes que preveu esta Llei i en el conjunt de normes que regulen, respectivament, l'exercici de les seues funcions i competències.

2. Reglamentàriament, es determinaran les seues competències, entre les quals s'inclourà, en tot cas, instar el Comité Espanyol de Disciplina Esportiva a actuar com a òrgan sancionador, d'acord amb el que disposa l'article 27.4 d'esta Llei.

3. Correspon a la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge la determinació dels controls a realitzar en el marc i àmbit d'aplicació de la present Llei, el seguiment de l'actuació de les federacions esportives espanyoles en matèria de control i repressió del dopatge, així com la instrucció i resolució dels expedients disciplinaris en els supòsits previstos en l'article 27.3 d'esta Llei.

4. Correspon a l'Agència Estatal Antidopatge, sense perjudi de les competències de les Comunitats Autònomes, la realització de les activitats materials que se li encomanen en relació amb la prevenció i el control de la salut i del dopatge en l'esport, en el marc i àmbit d'aplicació de la present Llei.

L'Agència Estatal Antidopatge es crearà d'acord amb el que preveu la legislació reguladora de les Agències Estatals.

Article 3. *Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge.*

1. Per a l'exercici de les funcions previstes en l'apartat següent, es crea la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, òrgan col·legiat adscrit al Consell Superior d'Esports, integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, de les Comunitats Autònomes, federacions esportives espanyoles, lligues professionals, esportistes i per persones de reconegut prestigi en els àmbits científicotècnic, esportiu, mèdic i jurídic.

2. Són funcions de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, les següents:

2.1 En matèria de protecció de la salut:

a) Proposar als òrgans administratius competents accions preventives en matèria d'educació i informació sobre la salut i la pràctica esportiva, tant en competi-

cions oficials com en proves de caràcter popular o recreatiu.

b) Informar sobre les condicions dels reconeixements mèdics d'aptitud per a la pràctica esportiva a què fa referència l'article 59 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport i, així mateix, proposar els que han de realitzar-se en cada modalitat esportiva, indicant els estàndards que, respectivament, han de complir.

c) Informar periòdicament sobre els procediments de control de la salut dels esportistes que participen en competicions oficials d'àmbit estatal de les federacions esportives espanyoles.

d) Informar l'homologació de les proves i els protocols que integren els reconeixements mèdics d'aptitud per a la pràctica esportiva en competició, d'acord amb les exigències de les modalitats esportives i en l'àmbit d'aplicació de la present Llei.

e) Proposar el nivell de les competicions oficials, d'àmbit estatal, en què serà obligatori que l'esportista s'haja sotmés al corresponent reconeixement mèdic d'aptitud.

f) Proposar a l'Administració General de l'Estat i a les altres Administracions Públiques l'adopció de les mesures i normatives que assegurin les millors condicions possibles d'assistència mèdica als esportistes en el marc de realització de la seua activitat, ja siga esta de caràcter professional o recreatiu.

g) Realitzar propostes sobre els dispositius mínims d'assistència sanitària en les competicions o activitats esportives oficials que s'organitzen en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

h) Coordinar amb la normativa contra el dopatge les actuacions relatives a les mesures de protecció de la salut dels esportistes que participen en competicions oficials, proposant mesures per a un control i seguiment mèdic integral dels seus participants.

i) Ser informada dels controls de salut que puguen realitzar a Espanya l'Agència Mundial Antidopatge o les federacions esportives internacionals a esportistes espanyols.

Quan les actuacions desenvolupades per estos organismes afecten exclusivament competicions organitzades a les Comunitats Autònomes, la Comissió traslladarà a l'òrgan competent autonòmic de la informació rebuda.

j) Qualsevol altres que, de naturalesa consultiva, sobre matèria de salut en l'àmbit de l'esport i de l'activitat física, puga encomanar-li el Ministeri d'Educació i Ciència o un altre departament ministerial, i la Presidència del Consell Superior d'Esports.

2.2 En matèria de lluita contra el dopatge en l'esport:

a) Planificar i programar la distribució dels controls de dopatge que corresponga realitzar en l'àmbit de competències fixat per la present Llei.

b) Determinar les competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, en què serà obligatòria la realització de controls de dopatge, el nombre de controls a realitzar durant les competicions i fora d'estes en cada modalitat i especialitat esportiva, el tipus i la naturalesa o abast dels controls, i, si és el cas, els plans individualitzats que es consideren oportuns quant a les peculiaritats de cada competició o activitat esportiva.

c) Efectuar el seguiment de l'actuació de les federacions esportives espanyoles en matèria de control i repressió del dopatge.

d) Determinar les condicions de realització dels controls quan, d'acord amb esta Llei, no corresponga a la respectiva federació esportiva espanyola.

e) Instruir i resoldre els expedients sancionadors als esportistes i la resta de titulars de llicències esportives, quan siga procedent d'acord amb esta Llei.

f) Interposar sol·licitud de revisió davant del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, en els termes que preveu esta Llei, quan considere que les decisions adoptades en matèria de dopatge pels òrgans disciplinaris de les federacions esportives espanyoles no s'ajusten a Dret.

g) Ser informada dels controls fora de competició que l'Agència Mundial Antidopatge o qualsevol federació internacional desitge realitzar a Espanya, a l'efecte de coordinar-los i evitar-ne la duplicació. Així mateix, estes entitats hauran d'informar la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge dels controls que realitzen en competició dins del territori espanyol, del seu abast i dels seus resultats. També haurà de ser informada dels controls de salut que puguen realitzar estes mateixes entitats a Espanya.

Quan eixos controls siguen realitzats pels òrgans competents de les Comunitats Autònomes, estos podran traslladar-los a la Comissió.

h) Instruir i resoldre els expedients d'autoritzacions d'ús terapèutic, segons el que estableix l'article 7.4 i concordants d'esta Llei i en les seues normes de desplegament.

i) Exercitar qualsevol altra funció que, sent competència del Consell Superior d'Esports, es referisca a les matèries objecte de regulació en la present Llei i no estiga expressament atribuïda a un altre òrgan o entitat.

3. La composició i el règim de funcionament de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge es determinarà per via reglamentària, i es preveu, en tot cas, l'existència de dos subcomissions específiques, que assumisquen la realització de les respectives funcions de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport.

Article 4. *Agència Estatal Antidopatge.*

1. L'Agència Estatal Antidopatge és l'organisme per mitjà del qual es realitzen les activitats materials de prevenció, control i investigació sobre la salut i el dopatge que afecten l'esport federat d'àmbit estatal.

2. En el marc del que disposa la present Llei, les funcions de l'Agència Estatal Antidopatge seran les que determine l'Estatut pel qual es regisca esta d'acord amb la present Llei.

En tot cas, correspondrà a l'Agència Estatal Antidopatge la interposició de sol·licitud de revisió davant del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, en els termes que preveu esta Llei, quan considere que les resolucions adoptades per la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge no s'ajusten a Dret.

3. L'estructura orgànica i les funcions de l'Agència Estatal Antidopatge es determinaran d'acord amb el que disposa sobre això la legislació reguladora de les Agències Estatals.

En tot cas, l'Agència Estatal Antidopatge comptarà amb un òrgan de participació, coordinació i seguiment en què estaran representats els òrgans i organismes competents en matèria d'esport i salut de les Comunitats Autònomes.

4. Per a la realització de les funcions que li atribusca el seu Estatut, l'Agència Estatal Antidopatge podrà formalitzar convenis o concerts amb qualsevol entitats públiques o privades, de conformitat amb el que estableix la Legislació de Contractes de les Administracions Públiques.

5. Sense perjudi de les especificacions contingudes en este precepte, l'Agència Estatal Antidopatge està subjecta al règim jurídic d'organització i de funciona-

ment previst en la legislació reguladora de les Agències Estatals.

6. En el cas que hi haja Agències Antidopatge en l'àmbit de les Comunitats Autònomes, es constituirà en el si de l'Agència Estatal Antidopatge un òrgan de participació d'estes per a la informació, el debat i la cooperació respecte de les polítiques públiques de l'Estat en matèria de dopatge.

CAPÍTOL II

De l'obligació de sotmetre's a controls de dopatge i sobre l'abast i les garanties que han de complir

SECCIÓ 1a. DELS OBLIGATS AL CONTROL

Article 5. De l'obligació de sotmetre's als controls de dopatge.

1. Tots els esportistes amb llicència per a participar en competicions oficials, d'àmbit estatal, tindran obligació de sotmetre's, en competició i fora de competició, als controls que determine la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge.

Els controls fora de competició poden realitzar-se per sorpresa o amb citació prèvia. En el primer supòsit, l'obligació a què fa referència este article inclou el sotmetiment als controls i, en el segon, l'obligació de comparèixer i el sotmetiment als dits controls. Els termes d'ambdós modalitats es determinaran, reglamentàriament, procurant ponderar adequadament els drets dels esportistes i les necessitats materials per a una realització efectiva de controls fora de competició.

2. L'obligació de sotmetre's als controls afecta, igualment, els esportistes que hagen sigut suspesos en la seua llicència esportiva per haver incorregut en una infracció de dopatge mentres es troben complint la sanció i, en tot cas, amb caràcter previ a la rehabilitació de la llicència esportiva.

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge podrà estendre esta obligació a aquells esportistes en els quals, tot i tindre llicència i no haver-la renovada en el termini establert, hi haja presumpció raonable del fet que no han abandonat la pràctica esportiva i poden estar tractant d'eludir la realització de controls de dopatge fora de competició fins a la renovació de la llicència.

3. Per a la realització i la màxima eficàcia possible dels controls a què es referix l'apartat primer, els esportistes, els equips, els entrenadors i els directius hauran de facilitar, en els termes que reglamentàriament s'establisca, les dades que permeten la localització habitual dels esportistes, de manera que es puguen realitzar, materialment, els controls de dopatge.

4. Els esportistes, els seus entrenadors, els metges i la resta de personal sanitari, així com els directius de clubs i les organitzacions esportives i les altres persones de l'entorn de l'esportista indicaran, en el moment de passar els controls de dopatge, els tractaments mèdics a què estiguen sotmesos, els responsables d'estos tractaments i el seu abast, llevat que els esportistes negaren expressament l'autorització per a tal indicació.

5. Els controls per als quals hagen sigut citats, els realitzats i els resultats d'estos s'inclouran en una base de dades centralitzada que es regularà reglamentàriament d'acord amb la normativa de protecció de dades vigent. L'accés per part de l'esportista estarà garantit i també, d'acord amb la normativa vigent, als professionals sanitaris als quals autoritze l'esportista. L'esportista podrà sol·licitar que les dades incorporades en la dita base de dades puguen incloure's en la seua targeta de salut.

6. Podran ser sotmesos a control els esportistes amb llicència no espanyola que participen en competicions

estats o internacionals que se celebren en l'àmbit d'aplicació de la present Llei. La tramitació dels expedients disciplinaris que pogueren derivar-se'n es realitzarà en la forma que establisca la normativa internacional corresponent. Així mateix, podran ser sotmesos a controls fora de competició quan es troben entrenant-se a Espanya, a instància de la federació o organisme internacional competent.

En tot cas, els resultats dels controls de dopatge efectuats seran traslladats a la federació esportiva internacional corresponent i a l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 6. De les garanties en els controls i dels efectes legals d'estos.

1. Els controls a què es referix l'article anterior es realitzaran sempre sota la responsabilitat d'un metge, auxiliat per personal sanitari, habilitats pel Consell Superior d'Esports per a l'exercici d'esta funció de salvaguarda de l'activitat esportiva. L'òrgan competent per a atorgar l'habilitació serà el que determine l'estructura orgànica del Consell Superior d'Esports.

El Consell Superior d'Esports i els òrgans competents de les Comunitats Autònomes podran desenvolupar, en el marc d'un conveni específic, un sistema de reconeixement mutu d'habilitacions.

2. Els controls de dopatge fora de competició i els controls de salut que no es justifiquen per causes mèdiques no podran realitzar-se durant una franja horària, que es determinarà reglamentàriament i que comprendrà, en tot cas, les hores habitualment destinades al descans nocturn. Durant eixes hores no podrà realitzar-se en territori espanyol cap control de dopatge, amb independència que este haja sigut ordenat per una autoritat administrativa, federació esportiva o organisme internacional.

La negativa d'un esportista a ser sotmés a controls de dopatge durant esta franja horària no produirà cap responsabilitat.

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge vetlarà en l'exercici de les seues funcions, que es detallen en l'article 3, apartat 2 d'esta Llei, perquè les condicions de realització dels controls de dopatge previstos en la present Llei es realitzen sempre, amb independència de qui les ordene, respectant estes limitacions horàries.

3. Els esportistes seran informats en el moment de rebre la notificació del control i, si és el cas, en iniciar-se l'arregle de la mostra, dels drets i les obligacions que els assistixen en relació amb l'esmentat control, dels tràmits essencials del procediment i de les seues principals conseqüències, del tractament i la cessió de les dades previstes en la present Llei, així com de la possibilitat d'exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, establits en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

Entre estos s'inclourà el dret a no sotmetre's a la prova, sense perjudici del que disposa l'apartat següent i del que establix l'article 14.1.c) d'esta Llei. El Consell Superior d'Esports establirà un model normalitzat d'informació per a l'arregle de les mostres en la realització dels controls de dopatge.

4. A l'efecte dels procediments disciplinaris en matèria de dopatge, la negativa sense una causa justa a sotmetre's als controls, una vegada documentada, constituirà prova suficient a l'efecte de reprimir la conducta de l'esportista. S'entén per causa justa la impossibilitat d'acudir, com a conseqüència acreditada de lesió o quan la subjecció al control, degudament acreditada, pose en greu risc la salut de l'esportista.

5. El document que acredite la negativa a què es referix l'apartat anterior, realitzada pel metge o el personal sanitari habilitat, gaudirà de la presumpció de veracitat de l'article 137.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre,

de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 7. *Obligacions accessòries.*

1. Els clubs, les organitzacions, els grups i la resta d'entitats esportives a què es referix el Títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, o que participen en activitats o competicions esportives organitzades en el marc de l'esmentada Llei, estan obligats a dur un llibre, degudament registrat en l'Agència Estatal Antidopatge i del qual hi haja garantia d'integritat, on es faran constar els tractaments mèdics i sanitaris que hagen prescrit als esportistes sota la seua direcció, sempre que estos autoritzen la dita inscripció.

Els esportistes tindran dret a sol·licitar, en el moment de ser inscrits en el llibre, que se'ls entregue una còpia de l'assentament o que la dada en qüestió siga incorporada a la seua targeta de salut.

Les associacions esportives a què es referix el Títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, estan obligades a dur un llibre, degudament registrat en l'Agència Estatal Antidopatge i del qual hi haja garantia d'integritat, on es faran constar els tractaments mèdics i sanitaris que hagen prescrit als esportistes sota la seua direcció, sempre que estos autoritzen la dita inscripció. El dit llibre registre tindrà la consideració de document sanitari a l'efecte de custòdia i protecció de dades.

L'Agència Estatal Antidopatge podrà complementar o substituir el llibre registre per procediments centralitzats de base de dades amb utilització de les noves tecnologies de la informació i identificació electrònica, com la firma digital i els sistemes d'història electrònica única i centralitzada.

Els esportistes tindran dret a sol·licitar, en el moment de ser inscrits en el llibre, que se'ls entregue una còpia de l'assentament, on constarà degudament identificat el facultatiu o professional sanitari que, sota la seua direcció, ha prescrit o realitzat el tractament mèdic o sanitari i hi haurà de constar la firma i el segell, si és el cas, del professional responsable de l'atenció sanitària.

En el llibre registre, cada actuació sanitària haurà de ser ratificada per la firma de l'esportista com a garantia de la realització de la dita actuació i de la seua autorització a l'assentament en el llibre registre.

Qualsevol procediment mèdic, terapèutic o sanitari que es prescriba o aplique a un esportista i que es considere dopatge, o fins i tot que s'administre amb finalitat mèdica i amb la deguda autorització terapèutica, haurà de seguir un procediment de consentiment informat que es regularà reglamentàriament i del qual es guardarà còpia en el llibre registre.

2. Esta obligació afecta les federacions esportives espanyoles quan els esportistes es troben sota la seua responsabilitat en el marc de les seleccions esportives.

3. En els esports individuals, esta obligació recaurà sobre l'esportista o sobre la federació espanyola corresponent en la forma en què s'indica en l'apartat anterior.

4. Les autoritzacions d'ús terapèutic que s'expedisquen segons la normativa vigent, així com les documentacions complementàries corresponents, hauran de quedar en custòdia de l'Agència Estatal Antidopatge.

En el cas que s'haja expedit una autorització per part d'un organisme internacional a un esportista amb llicència federativa per a participar en competicions d'àmbit estatal, l'esportista o la persona que es designe per a això està obligat a remetre'n una còpia a l'Agència Estatal Antidopatge per registrar-la, des de l'inici de la validesa d'esta.

Els òrgans disciplinaris esportius no podran considerar vàlides les autoritzacions d'ús terapèutic que no es troben registrades com cal en l'Agència Estatal Antidopatge.

L'Agència coordinarà la informació amb l'Agència Mundial Antidopatge i especialment en allò que fa referència a les autoritzacions d'ús terapèutic.

5. El tractament i la cessió de les dades de caràcter personal a què es referixen els apartats anteriors s'ajustarà, íntegrament, a les disposicions establides en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

SECCIÓ 2a. DELS CONTROLS I DE LA RESPONSABILITAT DE LA SEUA REALITZACIÓ

Article 8. *Del tipus de controls que poden realitzar-se.*

1. Controls de Dopatge.

A l'efecte d'esta Llei, es consideren controls de dopatge el conjunt d'activitats materials realitzades per metges i personal sanitari habilitats, per l'Agència Estatal Antidopatge i per un laboratori d'anàlisi, degudament homologat i autoritzat, la finalitat del qual és comprovar la presència o no d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari, detectats per mitjà de procediments estandaritzats en una mostra extreta a este efecte. En tot cas, els controls de dopatge inclouran les activitats de planificació per a la seua realització amb garanties, la selecció dels esportistes als quals efectuar els controls, les modalitats, les recollides i la manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, així com la gestió i custòdia dels resultats obtinguts.

2. Controls i altres activitats de protecció de la salut.

S'entén per controls i activitats de protecció de la salut, a l'efecte d'esta Llei, el conjunt d'actuacions que la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge consideren necessàries en execució de les funcions establides en l'article 3 d'esta Llei per a millorar, controlar i previndre els efectes contraris a la salut que puga produir l'activitat esportiva.

Per a l'exercici d'estes funcions, es tindran en compte les característiques peculiars de les distintes modalitats o especialitats esportives.

A este efecte, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge podrà ordenar la realització de les actuacions previstes en l'article 3 d'esta Llei, en aquelles modalitats o especialitats esportives en què ho considere necessari per les seues característiques peculiars.

Així mateix, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge determinarà, en els termes que establisquen les normes de desplegament reglamentari d'esta Llei, aquells supòsits en què siga procedent la suspensió de la llicència esportiva a un esportista per raons de salut.

Reglamentàriament, es determinaran les condicions i característiques que han de revestir les actuacions de protecció de la salut dels esportistes.

3. Inspecció i control de farmacioles.

Article 9. *Planificació dels controls.*

1. La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge determinarà, de conformitat amb el que indica l'article anterior, els controls de dopatge, els controls de salut i la resta d'actuacions en matèria de protecció de la salut que han de ser realitzats per les entitats a què es referix l'article 11 d'esta Llei.

2. Sense perjudi del punt l'anterior, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, en funció de les característiques de cada esport i de la planificació que sobre això s'establisca, podrà sotmetre els esportistes a controls fora de competició, especialment quan aquells integren o hagen d'integrar les seleccions esportives espanyoles o els equips olímpics. Estos controls tenen la

consideració d'addicionals en relació als que puguen establir les federacions esportives.

3. En la realització dels controls i les proves es cuidarà que es duguen a terme amb un respecte absolut als drets fonamentals de la persona, a la protecció de les seues dades personals i amb les millors pràctiques per a la realització de les dites activitats.

Article 10. *Persones responsables.*

Incorreran en les responsabilitats que es deduïsquen de l'aplicació d'esta Llei, els esportistes a què es referix l'article 1 d'esta Llei, així com els professionals que col·laboren en l'atenció d'aquells.

Article 11. *De la competència per a la realització dels controls.*

1. Amb caràcter general i, sense perjudici del que indica l'article 9.2 d'esta Llei, correspon a les federacions esportives espanyoles la realització de les actuacions necessàries per a dur a terme els controls que determine la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge.

Quan la insuficiència de mitjans o l'estructura de la federació mateix així ho justifique, esta podrà sol·licitar, per mitjà de la subscripció del conveni de col·laboració corresponent, que la dita funció siga, íntegrament, realitzada per l'Agència Estatal Antidopatge.

2. En els controls de dopatge, realitzats en competició o fora de competició, als esportistes amb llicència federativa per a participar en competicions oficials d'àmbit estatal, les anàlisis destinades a la detecció de substàncies i mètodes prohibits en l'esport hauran de realitzar-se en laboratoris amb l'acreditació internacional de l'Agència Mundial Antidopatge i aprovats o homologats per l'Estat.

3. Així mateix, tindran efecte en els procediments administratius que es tramiten a Espanya les anàlisis realitzades pels laboratoris acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge, sempre que estes complisquen les determinacions d'esta Llei i que es troben dins de les previstes en la lletra g) de l'apartat 2.2 de l'article 3 d'esta Llei.

4. En les competicions oficials de caràcter professional, el conveni de coordinació entre la federació esportiva espanyola i la lliga professional corresponent determinarà la forma, les condicions de realització i de finançament dels controls, la responsabilitat final i disciplinària del qual correspon, únicament, a la respectiva federació esportiva, pel que fa a la seua consideració de potestat pública legalment delegada. En defecte d'acord, el finançament dels controls que ordene la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge es realitzarà a parts iguals entre les dos institucions.

Article 12. *Publicitat de la llista de substàncies susceptibles de produir dopatge i de mètodes prohibits en l'esport.*

En el marc dels compromisos i les obligacions internacionals assumits per Espanya, i en particular en el marc de la Convenció Antidopatge de la UNESCO, el Consell Superior d'Esports publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», mitjançant una Resolució de la seua Presidència, la llista de substàncies i els mètodes prohibits en l'esport. Esta publicació tindrà caràcter periòdic i es produirà, en tot cas, quan s'hi introduïsquen canvis.

El Consell Superior d'Esports establirà formes addicionals d'informació i de consulta de la llista de substàncies i mètodes prohibits per mitjà de la seua inserció en pàgines digitals d'institucions i d'entitats relacionades amb l'esport, així com per qualsevol altre mitjà i suport que en facilite el coneixement, la difusió i l'accessibilitat.

CAPÍTOL III

Del règim sancionador en matèria de dopatge en l'esport

SECCIÓ 1a. DE LA RESPONSABILITAT EN MATÈRIA DE DOPATGE EN L'ESPORT

Article 13. *Responsabilitat de l'esportista i el seu entorn.*

1. Els esportistes s'asseguraran que cap substància prohibida s'introduïska en el seu organisme, i seran responsables en qualsevol cas quan es produïska la detecció de la seua presència en aquell.

L'abast de la responsabilitat serà el determinat en el règim disciplinari que estableix l'article següent i, específicament, el règim de graduació de la responsabilitat previst en l'article 19 d'esta Llei.

2. L'incompliment d'esta obligació donarà lloc a l'exigència de responsabilitats i a l'adopció de les corresponents mesures disciplinàries, de conformitat amb el contingut i l'abast que preveuen els Convenis Internacionals ratificats per Espanya i els articles 15 i concordants d'esta Llei.

3. Els esportistes, els seus entrenadors federatius o personals, els directius, així com els clubs i equips esportius a què estiga adscrit l'esportista, respondran de l'incompliment de les obligacions imposades en matèria de localització habitual dels esportistes.

4. Els esportistes, els seus entrenadors, metges o personal sanitari, directius, dirigents, així com els clubs i equips esportius, i restants persones de l'entorn de l'esportista respondran per l'incompliment de les disposicions que regulen l'obligació de facilitar als òrgans competents informació sobre les malalties de l'esportista, els tractaments mèdics a què estiga sotmés, l'abast i el responsable del tractament, quan aquell haja autoritzat la utilització de tals dades.

De la mateixa manera, respondran per l'incompliment o la infracció dels requisits establits per a l'obtenció de les autoritzacions d'ús terapèutic.

Article 14. *Tipificació d'infraccions.*

1. A l'efecte de la present Llei, es consideren infraccions molt greus:

a) l'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article 13.1 d'esta Llei, que done lloc a la detecció de la presència d'una substància prohibida, o dels seus metabòlits o marcadors, en les mostres físiques d'un esportista;

b) la utilització, l'ús o el consum de substàncies o mètodes prohibits o no autoritzats en l'esport;

c) la resistència o negativa, sense causa justa, a sotmetre's als controls de dopatge, dins i fora de la competició, quan siguen exigits o requerits pels òrgans o les persones competents; així com l'obstrucció, la no-atenció, la dilació indeguda, l'ocultació i la resta de conductes que, per acció o omissió, impedisquen, pertorben o no permeten atendre els requeriments formulats per òrgans o persones competents per a la recollida de mostres o per a la realització d'actuacions en els procediments de control i repressió del dopatge;

d) l'incompliment reiterat de les obligacions a què fa referència l'article 13.3 d'esta Llei i dels requisits relatius a la localització i disponibilitat dels esportistes per a la realització de controls fora de competició;

e) l'incompliment de les obligacions relatives a la informació sobre tractaments mèdics i obtenció d'autoritzacions per a l'ús terapèutic a què fa referència l'article 13.4 d'esta Llei, així com la vulneració del que disposa l'article 37 de la present Llei;

f) l'alteració, falsificació o manipulació de qualsevol element dels procediments de control i de repressió del dopatge;

g) la possessió de substàncies o la utilització de mètodes prohibits o no autoritzats en l'esport, quan no es tinga una autorització d'ús terapèutic o metge per a la seua administració o dispensació, o quan el volum o quantitat de les substàncies, estris o mètodes siga injustificadament elevat o desproporcionat per a la seua administració o aplicació amb fins mèdics o terapèutics;

h) l'administració, la dispensa, l'oferiment, la facilitació o el subministrament als esportistes de substàncies o la utilització de mètodes no reglamentaris o prohibits en la pràctica esportiva;

i) la promoció, la incitació, la contribució, la instigació o la facilitació de les condicions per a la utilització de substàncies o mètodes prohibits o no reglamentaris, o qualsevol altra activitat que encoratge els esportistes a utilitzar productes o realitzar conductes no permeses per les normes de control de dopatge o que tinga com a objecte posar a disposició dels esportistes substàncies o mètodes prohibits o no autoritzats en l'esport;

j) la col·laboració o participació, per acció o omissió, en la posada en pràctica dels mètodes no reglamentaris o en qualssevol altres conductes que vulneren la normativa contra el dopatge.

2. Es consideren infraccions greus:

a) l'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article 13.3 d'esta Llei i la vulneració dels requisits relatius a la localització i disponibilitat dels esportistes per a la realització de controls fora de competició, llevat que es cometen de forma reiterada, i en este cas es consideraran infraccions molt greus;

b) les conductes descrites en les lletres a), b), e) i g) de l'apartat anterior, quan afecten, versen o tinguen com a objecte substàncies o mètodes identificats en el corresponent instrument jurídic com de menor gravetat, llevat que es cometen de forma reiterada, i en este cas es consideraran infraccions molt greus;

c) la contractació, adjudicació, assignació o comanda de la realització material d'activitats sanitàries a persones o entitats que manquen o tinguen suspesa la llicència federativa o l'habilitació equivalent, quan este requisit resulte exigible per a la realització de tals activitats; així com la realització material de les referides activitats sense disposar de llicència federativa o habilitació equivalent o estiguera suspesa la que s'haguera obtingut.

Article 15. Sancions als esportistes.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres a), b), c), d), e), f), g) i j) de l'apartat primer de l'article 14, s'imposaran les sancions de suspensió o privació de llicència federativa per un període de dos a quatre anys i, si és el cas, una multa de 3.001 a 12.000 euros. Quan es cometen per segona vegada les referides conductes, la sanció consistirà en la privació de la llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

2. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres h) i i) de l'apartat primer de l'article 14, s'imposaran les sancions de suspensió o privació de llicència federativa per un període de quatre a sis anys i, si és el cas, una multa de 3.001 a 12.000 euros. Quan es cometa una segona infracció, la sanció consistirà en la privació de la llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

3. Per la comissió de les infraccions greus previstes en l'apartat segon de l'article 14 d'esta Llei, s'imposarà la sanció de suspensió o privació de llicència federativa per

un període de tres mesos a dos anys i, si és el cas, una multa de 1.500 a 3.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits abans esmentats, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a l'aplicació de les sancions de suspensió o privació de llicència federativa per un període de dos a quatre anys i, si és el cas, multa de 3.001 a 12.000 euros. Si es comet una tercera infracció, la sanció consistirà en la privació de la llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

Article 16. Sancions als clubs i equips esportius.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en l'apartat primer de l'article 14 d'esta Llei, s'imposaran les sancions de multa de 6.001 a 24.000 euros i, si és el cas, la pèrdua de punts o llocs en la classificació o descens de categoria o divisió. Quan en les citades conductes estiga involucrat un menor d'edat, o en cas de reincidència, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb una multa de 24.001 a 50.000 euros.

2. Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a), b) i c) de l'apartat segon de l'article 14 d'esta Llei, s'imposarà la sanció de multa de 1.500 a 6.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits abans esmentats, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a l'aplicació de les sancions de multa de 6.001 a 24.000 euros i, si és el cas, la pèrdua de punts o llocs en la classificació o el descens de categoria o divisió. Si es comet una tercera infracció, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb una multa de 24.001 a 50.000 euros.

Article 17. Sancions a tècnics, jutges, àrbitres, altres persones amb llicència esportiva, directius, dirigents o personal de federacions esportives espanyoles, de lligues professionals, d'entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, clubs o equips esportius.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres b), c), d), e), f), g) i j) de l'apartat primer de l'article 14 d'esta Llei, s'imposaran les sancions d'inhabilitació temporal per a l'exercici de càrrecs esportius o privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent durant un període de dos a quatre anys i, si és el cas, multa de 3.001 a 12.000 euros. Quan en esmentades conductes estiga involucrat un menor d'edat, o quan es cometen per segona vegada, la sanció consistirà en la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius o privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

2. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres h) i i) de l'apartat primer de l'article 14 d'esta Llei, s'imposaran les sancions d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius o privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent durant un període de quatre a sis anys i, si és el cas, una multa de 3.001 a 12.000 euros. Quan en les esmentades conductes estiga involucrat un menor d'edat, o quan es cometen per segona vegada, la sanció consistirà en la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius o privació o suspensió de la llicència esportiva o habilitació equivalent a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

3. Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a), b) i c) de l'apartat segon de l'article 14, s'imposarà la sanció de suspensió o privació de la llicèn-

cia federativa per un període de tres mesos a dos anys i, si és el cas, multa de 1.500 a 3.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits abans esmentats, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a l'aplicació de les sancions d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius o la privació o la suspensió de la llicència esportiva o l'habilitació equivalent per un període de dos a quatre anys i, si és el cas, una multa de 3.001 a 12.000 euros. Si es comet una tercera infracció, la sanció consistirà en la inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius o privació o suspensió de la llicència esportiva o habilitació equivalent a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

4. Les persones físiques o jurídiques que realitzen les conductes tipificades com a infraccions en la present secció, sense disposar de llicència federativa o d'habilitació equivalent, però que presten servicis o actuen per compte de federacions esportives espanyoles, lligues professionals o entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial per delegació de les anteriors, o les persones o entitats integrades dins de les dites organitzacions, no podran obtenir la llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període equivalent a la duració de les sancions d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius, privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent.

Estes conductes seran considerades com a infracció de la bona fe contractual a l'efecte de l'article 54.2.d) del Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut dels Treballadors.

Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, adaptaran la seua normativa per tal d'incloure estes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas siga procedent i amb la depuració de les responsabilitats que resulten exigibles en virtut del que disposa l'article 13 d'esta Llei i pels apartats anteriors de la present disposició.

Article 18. Sancions als metges i la resta de personal sanitari de clubs o equips.

1. Els metges d'equip i la resta de personal que realitzen funcions sanitàries amb llicència esportiva o habilitació equivalent i que incórreguen en alguna de les conductes previstes en les lletres c), e), f), g) i j) de l'apartat primer de l'article 14 d'esta Llei, seran sancionats amb privació o suspensió de la llicència federativa durant un període de dos a quatre anys i multa econòmica de 6.001 a 24.000 euros. Quan en les esmentades conductes estiga involucrat un menor d'edat, o quan es cometen per segona vegada, la sanció consistirà en la privació de la llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

2. Els metges d'equip i la resta de personal que realitzen funcions sanitàries amb llicència esportiva o habilitació equivalent i que incórreguen en alguna de les conductes previstes en les lletres h) i i) de l'apartat primer de l'article 14 d'esta Llei, seran sancionats amb privació o suspensió de la llicència federativa durant un període de quatre a sis anys i una multa econòmica de 3.001 a 12.000 euros. Quan en les esmentades conductes estiga involucrat un menor d'edat, o quan es cometen per segona vegada, la sanció consistirà en la privació de la llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària, d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

3. Els metges d'equip i la resta de personal que realitzen funcions sanitàries amb la llicència esportiva o habilitació equivalent, i que incórreguen en les conductes tipificades com a infraccions greus per l'apartat segon de l'article 14, seran sancionats amb privació o suspensió de llicència federativa per un període de tres mesos a dos anys i, si és el cas, multa de 1.500 a 3.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits abans esmentats, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a l'aplicació de les sancions de suspensió o privació de llicència federativa per un període de dos a quatre anys i, si és el cas, multa de 3.001 a 12.000 euros. Si es comet una tercera infracció, la sanció consistirà en la privació de llicència federativa a perpetuïtat i, si és el cas, la corresponent sanció pecuniària d'acord amb el que disposa l'apartat tercer de l'article 19 de la present Llei.

4. Quan el personal que realitze funcions sanitàries incórrega en conductes tipificades com a infraccions en la present secció, sense disposar de la llicència federativa o de l'habilitació equivalent, però que preste servicis o actue per compte de federacions esportives espanyoles, lligues professionals o entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, o de persones o entitats integrades dins de les dites organitzacions, no podran obtenir la llicència esportiva o l'habilitació que faculte per a realitzar funcions sanitàries, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període equivalent a la duració de les sancions de privació o suspensió de la llicència esportiva o l'habilitació equivalent.

Estes conductes seran considerades com a infracció de la bona fe contractual a l'efecte de l'article 54.2.d) del Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut dels Treballadors.

Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, adaptaran la seua normativa per tal d'incloure estes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas siga procedent i amb la depuració de les responsabilitats que resulten exigibles en virtut del que disposa la present secció.

5. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior i de les responsabilitats que pertoque exigir per les conductes tipificades en la present secció, els òrgans disciplinaris comunicaran als corresponents col·legis professionals els actes realitzats pel personal que realitze funcions sanitàries, a l'efecte del que preveu l'article 43 d'esta Llei.

Article 19. Criteris per a la imposició de sancions en matèria de dopatge.

1. Quan un esportista incórrega per primera vegada en una de les infraccions previstes en esta norma se li imposarà, aplicant el principi de proporcionalitat, les sancions establides en l'article corresponent apreciand les circumstàncies concurrents.

Per a l'apreciació de les circumstàncies concurrents i la graduació de la sanció s'utilitzaran, en tot cas, els criteris establits en el Codi Mundial Antidopatge.

2. Adicionalment, i sense perjudi del que disposa l'article 26 d'esta Llei, la graduació de les sancions es farà atenent al criteri de proporcionalitat i de les circumstàncies que concórreguen en cada cas, específicament les que es referixen a l'existència d'intencionalitat, coneixement, grau de responsabilitat de les seues funcions i naturalesa dels perjudis causats, així com les altres que puguen servir per a la modulació de la responsabilitat.

3. En cas d'una segona infracció molt greu, la sanció consistirà en la privació amb caràcter definitiu de la llicència federativa o l'habilitació equivalent, en la inhabilitació definitiva per a l'exercici de càrrecs federatius o la privació de la llicència federativa amb caràcter definitiu i, si és el cas, la imposició de la corresponent sanció pecuniària en la quantia màxima.

Article 20. Imposició de sancions pecuniàries.

1. Les sancions personals de multa, en els casos d'esportistes, només podran imposar-se quan estos obtinguen ingressos, que estiguen associats a l'activitat esportiva desenvolupada.

2. Les multes imposades per les federacions esportives espanyoles, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, i, si és el cas, pel Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva, seran executades, en cas d'impagament, de manera forçosa segons els termes establits en el Reial Decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament General de Recaptació.

3. El producte de les multes recaptat pel procediment previst en l'apartat anterior constitueix un ingrés de dret públic que pertoca al compliment dels fins d'investigació indicats en l'article 4 i que permetran generar al Consell Superior d'Esports els crèdits necessaris per al desenvolupament de la dita activitat, la realització material dels quals es durà a terme de conformitat amb el que estableix esta Llei.

Article 21. Conseqüències accessòries de la infracció i alteració de resultats.

1. En els esports individuals, la comissió d'infraccions previstes en la present secció implicarà la retirada de premis o medalles, l'anul·lació dels resultats individuals i la desqualificació absoluta de l'esportista en la prova o competició en qüestió, en els campionats de què forme part o als que estiga vinculada la prova o competició.

Els òrgans disciplinaris podran estendre estes mesures a les proves, les competicions o els campionats que s'hagen celebrat amb posterioritat, en dates adjacents o coincidint amb la presa de mostres a l'esportista o amb la comissió de la infracció.

2. En els esports d'equip, i amb independència de les sancions que puguen correspondre en virtut del que disposa l'article 16 de la present Llei, els òrgans disciplinaris hauran de pronunciar-se sobre la procedència d'alterar, si és el cas, el resultat de les trobades, les proves, les competicions o els campionats. Per a això ponderaran les circumstàncies concurrents i, en tot cas, la participació decisiva en el resultat de la trobada, prova o competició dels qui hagen comés infraccions en matèria de dopatge tipificades en la present secció i la implicació de menors d'edat en les esmentades conductes.

3. Quan per la naturalesa de la infracció siga possible, tota sanció que s'impose comportarà el comís de les substàncies i els útils que hagen produït o siguen susceptibles de produir dopatge en l'esport. Les substàncies i els estris que hagen sigut definitivament decomissats per resolució sancionadora seran adjudicats a l'Agència Estatal Antidopatge, fins que, reglamentàriament, se'n determine la destinació final, tot això, sense perjudici del que disposa l'article 40 de la present Llei per al decomís com a mesura cautelar.

Article 22. Eficàcia de les sancions i pèrdua de la capacitat per a obtindre la llicència esportiva.

1. La imposició de sancions relacionades amb el dopatge en l'esport constitueix un supòsit d'impossibilitat per a obtindre o exercir els drets derivats de la llicència esportiva en qualsevol àmbit territorial, en els termes que preveu l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

2. Quan la sanció haja sigut imposada per un òrgan diferent dels previstos en la present Llei, els esportistes podran instar del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva la declaració de compatibilitat de la sanció imposada amb l'Ordenament Jurídic espanyol, pel que fa als principis que informen la potestat sancionadora pública. El proce-

diment que s'ha de seguir per a efectuar esta reclamació s'establirà reglamentàriament.

3. Els esportistes que hagen sigut sancionats en matèria de dopatge hauran de sotmetre's a un control previ per a l'obtenció d'una nova llicència o la represa de l'activitat esportiva, sense perjudici del que disposen els articles 5.2 i 14.1.c) de la present Llei.

Article 23. Prohibició del bis in idem.

No podran sancionar-se els fets que hagen sigut sancionats penalment, en els casos en què s'aprecie identitat de subjecte, fet i fonament.

L'òrgan disciplinari suspèn timerà la tramitació del procediment sancionador quan s'advertisquen indicis de delictes. En este cas, haurà de comunicar els fets al Ministeri Fiscal.

Així mateix, l'òrgan disciplinari suspèn timerà la tramitació del procediment sancionador quan, concorrent la triple identitat abans esmentada, tinga notícia que els mateixos fets estan sent perseguits en via penal, sense perjudici de la seua posterior represa si fóra procedent.

Article 24. Causes d'extinció de la responsabilitat.

Les causes d'extinció total o parcial, segons siga procedent, de la responsabilitat disciplinària són les següents:

a) Compliment de la sanció.

Les normes de desplegament de la present Llei i les que puguen dictar les federacions i entitats esportives no podran preveure cap efecte addicional de cap tipus per als esportistes que hagen complit la sanció.

b) Prescripció de la infracció.

Els termes de la prescripció de la infracció són els previstos en l'article següent.

c) Col·laboració en la detecció, localització i posada a disposició dels organismes competents de les persones o els grups organitzats que subministren, faciliten o proporcionen l'ús de substàncies o la utilització de mètodes prohibits en l'esport per ser causants de dopatge. En este cas l'extinció serà parcial.

Els termes de l'extinció d'esta responsabilitat es determinaran d'acord amb els criteris dels articles 19 i 26 d'esta Llei.

Article 25. Prescripció de les infraccions i les sancions.

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys i les greus al cap de dos anys. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran al cap de tres anys i les imposades per faltes greus al cap de dos anys.

2. El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador es paralitza més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable. No obstant això, es mantindrà la interrupció de la prescripció en cas de suspensió del procediment sancionador per alguna de les causes de l'article 23 de la present Llei, i se'n reprendrà el còmput quan haja transcorregut un mes des que legalment pugua reprendre's el procediment.

3. El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i en tornarà a transcórrer el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Així mateix, interromprà el termini de prescripció la iniciació de procediment conduent a l'extinció de la sanció per col·laboració, i es reprendrà quan, acabat este sense concessió, haja transcorregut un mes des de la seua resolució.

Article 26. *Col·laboració en la detecció.*

1. L'esportista podrà quedar exonerat parcialment de responsabilitat administrativa i, si és el cas, no serà sotmés a procediment sancionador si denuncia a les autoritats competents els autors o cooperadors, persones físiques o jurídiques, o coopera i col·labora amb l'Administració competent, proporcionant dades essencials o testificant, si és el cas, en el procediment o procés corresponent contra aquells. Per a l'aplicació d'esta previsió la denúncia i, si és el cas, les proves que s'acompanyen, hauran de tindre prou entitat per a permetre la incoació de procediment sancionador o, si és el cas, la iniciació del corresponent procés judicial.

2. L'exoneració prevista en l'apartat anterior i l'extinció total o parcial de la responsabilitat esmentada en la lletra c) de l'article 24 de la present Llei, serà proporcionada als termes de la denúncia i la col·laboració, la seua eficàcia i solvència jurídica per a la lluita contra el dopatge. La competència per a apreciar l'exoneració i l'extinció total o parcial de les sancions imposades correspondrà, respectivament, a l'òrgan disciplinari o al que va adoptar la sanció en origen. No podrà concedir-se abans de la incoació del procediment sancionador o, si és el cas, la iniciació del corresponent procés judicial, que se'n deriven de la denúncia i, en tot cas, requerirà informe de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, llevat que este fóra l'òrgan competent.

3. Ateses les circumstàncies concurrents en el cas, especialment l'absència d'antecedents de l'esportista, l'òrgan disciplinari podrà, en els supòsits d'exoneració i extinció parcial, suspendre l'execució de la sanció sempre que esta constituísca la primera sanció en matèria de dopatge. En l'adopció d'esta mesura s'aplicaran els criteris previstos en l'apartat anterior. La suspensió acordada quedarà automàticament revocada si l'esportista és sotmés a un procediment disciplinari posterior per infracció d'esta Llei

SECCIÓ 2a. DEL PROCEDIMENT PER A LA IMPOSICIÓ DE SANCIONS EN MATÈRIA DE DOPATGE EN L'ESPORT

Article 27. *Competència en matèria de procediments disciplinaris per a la repressió del dopatge en l'esport.*

1. La potestat disciplinària en matèria de dopatge correspon al Consell Superior d'Esports i, per delegació, en els termes que preveu esta Llei, a les federacions esportives espanyoles.

2. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris correspon, inicialment, als òrgans disciplinaris de les federacions esportives espanyoles previstos en els seus Estatuts i Reglaments.

3. Els expedients hauran de ser resoltos pels òrgans disciplinaris de les federacions en un termini màxim de dos mesos, comptador a partir de la comunicació fefaent del resultat pel laboratori a l'òrgan disciplinari. Si transcorre el dit termini sense que l'expedient haja sigut resolt, siga quin siga el tràmit en què es trobe, la competència serà assumida per la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, que continuarà els tràmits previstos fins que els finalitze i els resolga.

No obstant això i per les circumstàncies concurrents en un expedient concret, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge podrà prorrogar, per un termini màxim d'un mes, el període a què fa referència

l'apartat anterior, sempre que hi haja petició expressa anterior a la caducitat del termini.

4. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris que, per incompliment de les prescripcions de la present Llei, corresponga dur a terme i que afecten directius de les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i, si és el cas, entitats amb funcions anàlogues, correspondrà en única instància administrativa al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva. El procediment se substantiarà d'acord amb les normes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, i la seua normativa de desplegament. Sense perjudi del que disposa la disposició final segona de la present Llei, al procediment i la revisió administrativa no se li aplicarà el que disposen els articles 28 i 29 d'esta Llei.

Article 28. *Procediment disciplinari.*

1. El procediment s'inicia per resolució de l'òrgan disciplinari de la corresponent federació esportiva espanyola, com a conseqüència de la comunicació que faça, de forma directa, el laboratori de control del dopatge que actua a l'òrgan disciplinari de la corresponent federació. Una vegada rebuda la dita comunicació, es procedirà a l'obertura immediata del procediment disciplinari, sense que les anàlisis i la resta d'elements de la comunicació del laboratori puguen ser coneguts per cap altre òrgan federatiu diferent del disciplinari.

Els laboratoris adoptaran les mesures necessàries perquè esta comunicació es realitze en condicions que permeten mantindre l'anonimat i la reserva de la identitat de l'esportista.

Una vegada complit el termini de prescripció previst en l'article 25.1 d'esta Llei o quan haja recaigut una resolució ferma en el corresponent procediment disciplinari o causa penal, els laboratoris de control del dopatge no podran mantindre mostres vinculades a una persona identificable.

2. El procediment disciplinari s'incoa i instrueix d'ofici en tots els seus tràmits.

3. No obstant això, podran denunciar-se a la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge aquells fets que proporcionen indicis de veracitat sobre la comissió de presumptes conductes o pràctiques de dopatge. Admesa la denúncia per la Comissió, esta podrà ordenar la realització de controls als esportistes afectats, amb caràcter de mesura prèvia a la incoació del corresponent expedient disciplinari.

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge establirà un procediment per a mantindre en secret la identitat del denunciador davant de tots aquells que intervinguen en els procediments disciplinaris i en les actuacions prèvies a estos. Concloues les actuacions prèvies que, en cada cas, siguen pertinents, es traslladarà l'expedient a l'òrgan disciplinari competent per a la incoació del procediment sancionador.

4. Els procediments en matèria de dopatge se substantiaran en la seu federativa, en única instància, davant de l'òrgan disciplinari competent en matèria de dopatge que es designe en els seus Estatuts, i no podran ser objecte de cap recurs dins d'aquelles, ja siga este ordinari o potestatiu. La seua tramitació tindrà caràcter de preferent, a fi de complir els terminis establits en esta Llei.

5. Les sancions imposades pels òrgans disciplinaris competents són immediatament executives llevat que l'òrgan arbitral o jurisdiccional, després de l'adopció prèvia de les garanties conduents a l'assegurament de l'eficàcia de la resolució per al cas d'una eventual desestimació, acorde la seua suspensió.

6. La incoació del procediment i la resolució que pose fi a este haurà de ser objecte de comunicació a la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge. Quan siga este òrgan el que haja d'actuar com a òrgan

sancionador, la incoació del procediment i la resolució que pose fi a este haurà de ser objecte de comunicació a l'Agència Estatal Antidopatge.

SECCIÓ 3a. DE LA REVISIÓ DE LES SANCIIONS EN MATÈRIA DE DOPATGE EN L'ESPORT

Article 29. *De l'específic sistema de recurs administratiu en matèria de dopatge en l'esport.*

1. La revisió, en via administrativa, de les resolucions dictades pels òrgans disciplinaris de les federacions esportives espanyoles o per la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge es durà a terme sota fórmula arbitral davant d'una secció específica del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva. El termini per a sol·licitar la revisió serà de quinze dies, comptat des de l'endemà de la notificació. Transcorregut este termini, la resolució guanyarà fermesa.

L'òrgan arbitral estarà presidit per un membre del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i compost per altres dos membres designats, respectivament, per l'esportista interessat i per acord entre el membre del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i l'interessat. En el cas que no s'arribara a un acord, i ambdós convingueren a manifestar la impossibilitat d'arribar-hi, el tercer membre serà el president de l'esmentat Comitè.

Tots ells hauran de ser llicenciats en Dret.

2. Quan la sol·licitud de revisió siga formulada per la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge o per l'Agència Estatal Antidopatge, es tindran en compte les regles següents:

a) Serà part en el procediment el presumpte infractor i se li traslladarà la sol·licitud de revisió perquè, en el termini de cinc dies, formule al·legacions. Fins que no transcórrega este temps, hi haja o no comparegut el presumpte infractor, no començarà el còmput del termini per a resoldre.

b) La composició de la secció serà la següent: un membre nomenat pel presumpte infractor, un altre per l'òrgan que sol·licita la revisió i el tercer, que actuarà com a president, serà un membre del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva. Si no compareix el presumpte infractor, aquell membre serà designat, de comú acord, entre el sol·licitant de la revisió i el membre del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva.

c) Quan hagen sol·licitat la revisió tant l'infractor com algun d'estos òrgans, es mantindrà la composició anterior i s'acumularan a l'efecte de la seua resolució en un únic procediment.

3. Este específic sistema de revisió té, de conformitat amb el que disposa l'article 107.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, la condició de mecanisme substitutiu del recurs administratiu.

La revisió administrativa especial, amb fórmula arbitral, tindrà com a objecte determinar si la resolució dictada pels òrgans disciplinaris s'ajusta a Dret, o si dins dels termes que determina esta Llei n'és procedent una altra de diferent, o el sobreseïment del procediment. La resolució pot suposar la confirmació de la sanció, la seua modificació, la seua reducció o revocació, dins dels termes sancionadors que es fixen en esta Llei.

L'organització de l'activitat arbitral del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i el procediment per a la resolució dels supòsits es desenvoluparà, reglamentàriament, primant el principi d'immediatesa. Així mateix, hauran de respectar-se els principis establits en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

El termini màxim per a dictar i notificar la resolució serà d'un mes.

Els gastos del procediment arbitral seran sufragats per les parts que sol·liciten els respectius tràmits i els gastos comuns se sufragaran a parts iguals entre tots els que hi compareguen.

4. Les resolucions del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva en esta matèria esgoten la via administrativa i contra estes, únicament, podrà interposar-se recurs contenciós administratiu.

El recurs contenciós administratiu es tramitarà en única instància i pel procediment abreviat previst en l'article 78 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol.

CAPÍTOL IV

De les relacions amb federacions esportives internacionals i amb les entitats que regixen, en l'àmbit internacional, l'activitat esportiva

Article 30. *Controls de dopatge a realitzar en competicions internacionals que se celebren a Espanya.*

1. La responsabilitat de l'ordenació i la realització de controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya correspon al Comitè Olímpic Internacional o a les federacions esportives o institucions internacionals que, respectivament, les organitzen o a aquelles federacions en què estes deleguen l'esmentada organització.

2. Així mateix, els correspon l'exercici de la potestat disciplinària, sense perjuí del que preveu l'article 22 de la present Llei, en relació amb l'eficàcia de les sancions que aquells puguin imposar.

3. La realització efectiva de controls de dopatge en estes competicions internacionals celebrades a Espanya estarà condicionada, d'acord amb el que disposa la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, a l'autorització que ha d'atorgar el Consell Superior d'Esports.

Article 31. *Controls de dopatge fora de competició a esportistes amb llicència estrangera que es troben a Espanya.*

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge, igual que l'Agència Estatal Antidopatge, podran ordenar, sense detriment de les competències autonòmiques, la realització de controls fora de competició a esportistes estrangers que es troben a Espanya i utilitzen centres i instal·lacions d'entrenament de titularitat pública.

A l'efecte oportú, els resultats analítics seran comunicats a la respectiva federació esportiva internacional i a l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 32. *Controls de dopatge fora de competició realitzats a Espanya a esportistes amb llicència espanyola per part d'organitzacions internacionals.*

1. La realització d'estos controls exigix que, prèviament, es notifique a l'Agència Estatal Antidopatge la proposta de realització d'estos i les condicions materials de la seua realització.

Només podran dur-se a terme estos controls de dopatge si complixen els requisits establits en els articles 8 i concordants d'esta Llei.

2. Les organitzacions esportives internacionals i l'Agència Estatal Antidopatge podran subscriure acords i convenis de col·laboració perquè siga esta última qui realitze, materialment, els controls de dopatge que aquelles hagen de dur a terme a Espanya.

Article 33. *Efectes de les sancions imposades per les organitzacions internacionals a esportistes i la resta de persones amb llicència espanyola.*

Les sancions imposades per organitzacions internacionals, a les quals estiguen adscrites les respectives federacions esportives espanyoles, s'aplicaran a Espanya i produiran la suspensió de la llicència federativa i la inhabilitació per a participar en competicions oficials a què es referixen l'article 22 d'esta Llei i l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, llevat que el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva declare la sanció com a contrària a l'Ordenament Jurídic espanyol.

CAPÍTOL V

Del tractament de les dades relatives al dopatge i a la salut en l'esport

SECCIÓ 1a. DE LA CONFIDENCIALITAT DE LES DADES RELATIVES AL DOPATGE I A LA PROTECCIÓ DE LA SALUT EN L'ESPORT

Article 34. *De la responsabilitat dels empleats públics.*

1. El personal que exercisca les funcions de control del dopatge haurà de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que conega per raó del seu treball.

2. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici de les seues funcions només podran utilitzar-se per als fins de control del dopatge i, si és el cas, per a la denúncia de fets que puguen ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes.

3. Amb independència de la responsabilitat que siga procedent, d'acord amb la legislació específica, en particular en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les infraccions en la custòdia i, si és el cas, la difusió de les dades relatives als controls i procediments en matèria de dopatge tenen la consideració de molt greu a l'efecte de la legislació dels funcionaris públics.

Així mateix, les dites conductes tindran la consideració d'infracció prevista en l'apartat d) de l'article 54.2 del Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut dels Treballadors respecte del personal laboral al servici de les Administracions Públiques.

4. La determinació d'estes responsabilitats correspon als òrgans disciplinaris competents en matèria de funció pública.

Article 35. *De la responsabilitat dels dirigents i el personal d'entitats esportives.*

1. Els presidents i els membres dels òrgans disciplinaris i esportius que participen o coneguen, per raó del seu càrrec, dades relatives al control de dopatge hauran de guardar la confidencialitat i el secret respecte d'estes.

2. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en el desenvolupament de les seues funcions només podran utilitzar-se per als fins del control i, si és el cas, per a la denúncia de fets que puguen ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes.

3. Sense perjudi de les responsabilitats que procedisquen, d'acord amb la legislació específica, les infraccions a què es referixen els apartats anteriors tindran la consideració de molt greu d'entre les previstes en l'article 76.2 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

4. Les infraccions que puguen cometre's en esta matèria seran determinades, a instàncies de la Presidència del Consell Superior d'Esports, pel Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva.

SECCIÓ 2a. DE LA CESSIÓ DE DADES RELATIVES AL DOPATGE EN L'ESPORT

Article 36. *Autorització de cessió de dades.*

Les dades i fitxers relatius als controls de dopatge podran ser cedits, en els termes que preveu la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, als organismes públics o privats dels quals el nostre país forme part i que participen en la lluita contra el dopatge en l'àmbit esportiu, en el marc del que disposen els compromisos internacionals legalment vinculants assumits per Espanya.

TÍTOL II

De les mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complementos nutricionals, que continuen substàncies prohibides en l'activitat esportiva

CAPÍTOL I

Del control dels productes susceptibles de produir dopatge en l'activitat esportiva

Article 37. *Obligació de declaració dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport.*

1. Sense perjudi de les competències que corresponen a les Comunitats Autònomes, els equips que participen en competicions que se celebren en l'àmbit d'aplicació de la present Llei estan obligats a portar un llibre de registre, en els termes que reglamentàriament es determine, on quede constància fefaent dels productes que s'han dispensat o receptat als esportistes, el metge que ordena o autoritza la dita utilització, el període i la forma de prescripció.

2. Els esportistes, els equips o els grups esportius i els directius estrangers que els representen estan obligats, quan entren a Espanya per participar en una activitat o competició esportiva, a remetre a l'Agència Estatal Anti-dopatge, emplenats com cal, els formularis que esta establisca, en els quals s'identifiquen els productes que transporten per al seu ús, les unitats d'estos i el metge responsable d'administrar-los. Quan l'activitat o la competició esportiva siga organitzada per federacions esportives autonòmiques, correspondrà a la Comunitat Autònoma respectiva la facultat d'establir este tipus d'obligacions i el seu abast.

Article 38. *Traçabilitat de determinats productes.*

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge podrà sol·licitar de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, així com de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària, que s'adopten les mesures necessàries per tal de conèixer, en tot el cicle productiu i de dispensació i comercialització, aquells productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'esport, per considerar que les seues circumstàncies intrínseques i la seua potencial afecció a la salut pública, hagen de ser objecte d'un especial seguiment per a facilitar el règim de control que es preveu en esta Llei.

Les mesures d'execució i control previstes en el paràgraf anterior es duran a terme per mitjà de sistemes de cooperació entre el Consell Superior d'Esports i els òrgans competents de les Comunitats Autònomes que permeten l'execució per estes i la utilització de la informació per les respectives Administracions.

Article 39. *Potestat d'inspecció.*

Sense perjudi del que disposa l'apartat sext de l'article 8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, en els casos en què siga aplicable, les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, els Servicis d'Inspecció Sanitària de l'Estat així com els òrgans de les Comunitats Autònomes que tinguen atribuïda la competència, el Departament de Duanes i Imposos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per la seua iniciativa pròpia o a instàncies de l'Agència Estatal Antidopatge, podran inspeccionar les farmàcies i la resta d'instruments que permeten custodiar o albergar els productes i les substàncies susceptibles de donar positiu en un control de dopatge.

A l'efecte de l'exercici de la potestat sancionadora per l'Administració, es tindrà en compte el tipus de substàncies, el nombre d'unitats, la justificació terapèutica, així com la resta de qüestions directament vinculades al seu exercici professional.

Reglamentàriament, s'establirà el contingut admissible de les farmàcies i, específicament, d'aquells medicaments i productes sanitaris que resulten necessaris per a atendre les contingències derivades de qualsevol urgència mèdica.

Article 40. *Decomís.*

Les substàncies i els productes susceptibles de produir dopatge en l'esport o en l'activitat esportiva i els instruments o estris emprats amb este fi podran ser objecte de decomís per les autoritats administratives que inicien els corresponents procediments sancionadors, com a mesura cautelar dins d'estos o prèviament a aquells. En este segon supòsit, l'òrgan instructor haurà de ratificar esta mesura en el curs de la tramitació de l'expedient.

CAPÍTOL II

De les condicions d'utilització dels productes susceptibles de produir dopatge en l'activitat esportiva

Article 41. *Comercialització i utilització de productes nutricionals.*

El Ministeri de Sanitat i Consum establirà, de comú acord amb el Consell Superior d'Esports, i d'acord amb les Comunitats Autònomes basant-se en les seues competències, els mecanismes d'informació i de publicitat específics dels productes nutricionals que, sense ser medicaments, puguen produir en l'àmbit de l'esport un resultat positiu de dopatge.

Específicament, les autoritats administratives espanyoles establiran els procediments adequats per a la declaració dels productes nutricionals que s'introdueixen a Espanya i que puguen causar dopatge en l'esport.

Article 42. *Prohibicions específiques a la comercialització, en establiments dedicats a activitats esportives, de determinats productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge.*

1. De conformitat amb la legislació de protecció de la seguretat ciutadana, es prohibeix el depòsit, comercialització o distribució, de qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, d'aquells productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb esta Llei.

2. Igualment, de conformitat amb la legislació de protecció de la seguretat ciutadana, es prohibeix incitar el

consum dels productes a què fa referència l'apartat anterior als llocs a què es referix este.

Article 43. *Sancions a la participació de professionals sanitaris i qualssevol altres en activitats de dopatge en l'esport.*

Sense perjudi del que disposa l'article 18 d'esta Llei per als que tinguen llicència esportiva, els professionals sanitaris i qualssevol altres professionals que faciliten, col·laboren, prescriuen o dispensen substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'activitat esportiva, a la qual es referix esta Llei, o propicien la utilització de mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport, sense complir amb les formalitats prescrites en les seues respectives normes d'actuació i en les previstes en esta Llei, incorreran en responsabilitat disciplinària. Les conductes descrites anteriorment són constitutives d'infracció molt greu i seran sancionades d'acord amb les respectives normes dels seus Col·legis Professionals.

TÍTOL III

De la tutela penal de la salut pública en activitats relacionades amb el dopatge en l'esport

Article 44. *S'introdueix un nou article 361 bis en la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal, amb la redacció següent:*

«Article 361 bis.

1. Els que, sense justificació terapèutica, prescriuen, proporcionen, dispensen, subministren, administren, oferisquen o faciliten a esportistes federats no competitius, esportistes no federats que practiquen l'esport per recreació, o esportistes que participen en competicions organitzades a Espanya per entitats esportives, substàncies o grups farmacològics prohibits, així com mètodes no reglamentaris, destinats a augmentar les seues capacitats físiques o a modificar els resultats de les competicions, que pel seu contingut, reiteració de la ingesta o altres circumstàncies concurrents, posen en perill la vida o la salut dels esportistes, seran castigats amb les penes de presó de sis mesos a dos anys, multa de sis a díhuit mesos i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió o ofici, de dos a cinc anys.

2. S'imposaran les penes previstes en l'apartat anterior en la seua mitat superior quan el delictes es perpetre concorrent alguna de les circumstàncies següents:

- 1a Que la víctima siga menor d'edat.
- 2a Que s'haja emprat engany o intimidació.
- 3a Que el responsable s'haja prevalgut d'una relació de superioritat laboral o professional.»

TÍTOL IV

Del sistema d'informació en matèria de protecció de la salut i contra el dopatge en l'esport

Article 45. *Sistema d'informació sobre protecció de la salut i contra el dopatge en l'esport.*

1. El Consell Superior d'Esports i les Comunitats Autònomes crearan, en el marc de l'òrgan de cooperació corresponent, un sistema d'informació sobre la protecció de la salut i contra el dopatge en l'àmbit de l'esport, que

garantisca la disponibilitat de la informació i la comunicació recíproques entre les administracions públiques amb competències en matèria d'esport i activitat física. En el si del dit òrgan s'acordaran els objectius i continguts de la informació.

L'objectiu general del sistema d'informació serà respondre a les necessitats dels distints col·lectius i tindrà les finalitats següents:

a) Autoritats esportives: la informació afavorirà el desenvolupament d'iniciatives i la presa de decisions, els proporcionarà informació actualitzada i comparada de l'evolució que experimenta l'acció concertada dels poders públics i del sistema esportiu a favor d'un esport net de dopatge.

b) Professionals: la informació anirà dirigida a millorar els seus coneixements i les seues aptituds clíniques. Inclourà directoris, resultats d'estudis, avaluacions de medicaments, productes sanitaris i tecnologies, anàlisi de bones pràctiques, guies clíniques, recomanacions i arrellega de suggeriments.

c) Esportistes, entrenadors, directius i clubs esportius: contindrà informació sobre els seus drets i deures i els greus riscos per a la salut que el dopatge comporta, facilitarà la presa de decisions sobre estils de vida, pràctiques saludables i utilització dels servicis sanitaris, a més d'oferir la possibilitat de formular suggeriments sobre els aspectes mencionats.

d) Organitzacions i federacions esportives espanyoles: contindrà informació sobre les associacions de pacients i de familiars, d'organitzacions no governamentals que actuen en l'àmbit sanitari i de societats científiques, amb la finalitat de promoure la participació de la societat civil en el Sistema Nacional de Salut.

2. El sistema d'informació permetrà conèixer les substàncies susceptibles de produir dopatge i els mètodes prohibits en l'esport, les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades, les anàlisis realitzades en els distints laboratoris i incorporarà, com a dades bàsiques, els relatius a població esportiva, recursos humans i materials, activitat exercida, farmàcia i productes sanitaris, finançament i resultats obtinguts, així com les expectatives i l'opinió dels esportistes, tot això des d'una concepció integral de la lluita contra el dopatge en l'esport.

Així mateix, permetrà conèixer els controls i la resta de proves realitzades a l'empara de la protecció de la salut de l'esportista.

3. Dins del sistema d'informació, i oïda l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, s'establirà la definició i normalització de dades, la selecció d'indicadors i els requeriments tècnics necessaris per a la integració de la informació, a fi d'aconseguir la màxima fiabilitat de la informació que es produísca.

4. El sistema d'informació estarà a disposició dels seus usuaris, que seran les administracions públiques esportives i sanitàries, els gestors i professionals de l'esport i de la sanitat, així com la ciutadania mateix, en els termes d'accés i de difusió que s'acorden, amb un informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

L'accés a les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els distints laboratoris, quedarà sempre limitat als òrgans competents en relació amb els dits expedients. L'accés per altres organitzacions, persones o entitats a les dites dades haurà d'anar sempre precedit de la dissociació de les dades de caràcter personal per a tots els qui intervinguen en l'expedient.

5. Les Comunitats Autònomes, l'Administració General de l'Estat i les Corporacions Locals aportaran a este sistema d'informació les dades necessàries per a mantindre'l i desenvolupar-lo. De la mateixa manera,

l'Administració General de l'Estat i les Comunitats Autònomes tenen dret d'accedir i disposar de les dades que formen part del sistema d'informació i en la mesura que, estrictament, ho necessiten per a l'exercici de les seues competències.

6. El tractament i la cessió de dades, incloses aquelles de caràcter personal necessàries per al sistema d'informació, estaran subjectes a la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

7. Reglamentàriament s'establiran mecanismes per a facilitar la informació i el contacte directe amb els esportistes.

Article 46. *Xarxa de comunicacions del sistema d'informació.*

El Consell Superior d'Esports, a través de la utilització preferent de les infraestructures comunes de comunicacions i de servicis telemàtics de les administracions públiques, posarà a disposició dels usuaris i dels obligats a remetre la informació una xarxa de comunicacions segura, que facilite i done garanties de protecció a l'intercanvi d'esta, exclusivament, entre els seus integrants.

La transmissió de la informació en esta xarxa estarà fonamentada en els requeriments de certificació electrònica, firma electrònica i xifratge, d'acord amb la legislació vigent.

En tot cas, s'aplicarà al sistema d'informació sobre la protecció de la salut i contra el dopatge en l'esport aquelles mesures de seguretat de nivell alt, establides en la vigent normativa espanyola sobre protecció de dades de caràcter personal.

Article 47. *Estadístiques per a fins estatals.*

El sistema d'informació previst en l'article 45 d'esta Llei, podrà incloure específicament la realització d'estadístiques per a fins estatals en matèria de protecció de la salut i sobre el dopatge en l'esport, i les que deriven de compromisos amb organitzacions internacionals. Estes estadístiques es realitzaran d'acord amb la Llei 12/1989, de 9 de maig, de la Funció Estadística Pública.

Article 48. *Intercanvi d'informació.*

Els metges que participen en l'atenció sanitària a l'esportista podran accedir a les dades contingudes en el sistema i que es troben relacionats amb la informació clínica, de salut individual i els controls realitzats als seus pacients, en els termes estrictament necessaris per a garantir la qualitat de la dita assistència i la confidencialitat i integritat de la informació.

A fi que els esportistes reben la millor atenció sanitària possible en qualsevol centre o servici del Sistema Nacional de Salut, el Consell Superior d'Esports i el Ministeri de Sanitat i Consum de conformitat amb la Llei 16/2003, de 28 de maig, de Cohesió i Qualitat del Sistema Nacional de Salut, coordinaran amb el sistema d'informació de l'article 45 d'esta Llei els mecanismes d'intercanvi electrònic d'informació clínica i de salut individual, per a permetre tant a l'interessat com als professionals que participen en l'assistència sanitària l'accés a les dades i en els termes esmentats en el paràgraf anterior.

El Consell Superior d'Esports establirà un procediment que permeta l'intercanvi telemàtic de la informació que legalment resulte exigible per a l'exercici de les seues competències per part de les administracions públiques.

L'intercanvi d'informació a què es referixen els paràgrafs anteriors es realitzarà d'acord amb el que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i, en la mesura que

es tracte de dades sanitàries, per la Llei 41/2002, de 14 de novembre, de Drets del Pacient.

Article 49. *Targeta de Salut dels esportistes amb llicència estatal o autonòmica homologada i dels esportistes d'alt nivell.*

1. La targeta de salut de l'esportista és un document públic, que expedix el Consell Superior d'Esports als qui tenen, específicament, reconeguda la condició d'esportista d'alt nivell, així com a la resta d'esportistes federats, en el marc dels convenis específics que amb este efecte es realitzen per part de les federacions esportives espanyoles.

La targeta de salut té com a finalitat que l'esportista i el personal sanitari que l'atén disposen de la millor informació clínica possible en el moment de decidir el tractament aplicable davant d'una malaltia.

La targeta de salut continuarà la informació inclosa en el conjunt dels reconeixements mèdics, dels controls de salut i de dopatge, realitzats a l'esportista des de l'obtenció de la corresponent llicència federativa, el resultat d'estos i les determinacions mèdiques a tindre en compte per a una adequada atenció sanitària d'aquell. Reglamentàriament, es determinarà l'abast d'esta obligació i la forma de transmissió de la documentació corresponent.

Així mateix, inclourà les dades relatives a les autoritzacions d'ús terapèutic concedides i a les baixes laborals i/o esportives que haja tingut l'esportista.

2. Sense perjudi del que disposa l'article 59.3 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge determinarà l'obligació d'efectuar reconeixements mèdics, amb caràcter previ a l'expedició de la corresponent llicència federativa, en aquells esports que es considere necessari per a una millor prevenció de la salut dels seus practicants, així com la realització de controls periòdics de salut als esportistes d'alt nivell.

3. Les dades contingudes en la targeta de salut només podran ser utilitzats pels esportistes titulars de la targeta i, amb el seu consentiment, pel personal sanitari que l'atenga.

4. Les dades que conté la targeta de salut seran subministrades pel personal sanitari que els atenga, els òrgans disciplinaris competents i els equips pels quals tinguen subscripta la llicència corresponent.

El Consell Superior d'Esports establirà i serà responsable del manteniment, amb les degudes garanties de seguretat, del suport digital que possibilita la recollida i l'intercanvi de dades, així com que la seua utilització siga d'acord amb les previsions d'esta Llei.

5. S'aplicaran al sistema que confeccione i permeti la utilització de la targeta de salut les mesures de seguretat de nivell alt establides en la normativa vigent sobre protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional primera. *Protecció, control i sanció del dopatge en animals.*

El Govern elaborarà i remetrà a les Corts Generals un projecte de llei pel qual s'adapte el règim d'obligacions i controls que es contenen en esta Llei als animals que participen en competicions d'àmbit estatal.

Sense perjudi del que s'ha dit anteriorment, s'habilita el Govern per a dictar les disposicions que siguem necessàries en l'adaptació o aplicació de les previsions recollides en la present Llei a l'àmbit específic de la protecció, el control i la sanció per l'administració o la utilització de substàncies i mètodes prohibits a animals, que intervinguen en activitats i competicions esportives.

Disposició addicional segona. *Controls de dopatge en els campionats esportius juvenils i universitaris d'àmbit estatal.*

La Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge podrà ordenar la realització de controls de dopatge durant les fases finals dels campionats esportius juvenils i universitaris d'àmbit estatal, en la manera que, reglamentàriament, es determine. Legalment, per a la realització d'estos controls, el títol d'inscripció en els corresponents campionats tindrà la consideració de llicència esportiva.

A l'efecte previst en esta disposició, els reglaments dels esmentats campionats establiran el dopatge en l'esport, de forma específica, com a falta greu o molt greu, de conformitat amb els mateixos criteris establits en la present Llei.

Disposició addicional tercera. *Adaptació del règim sancionador.*

Es faculta el Govern per a adaptar el règim sancionador previst en esta Llei, referent a la quantia de les sancions i les seues regles d'aplicació, als compromisos internacionals que Espanya subscriba en esta matèria.

Disposició addicional quarta. *Aplicació efectiva del sistema d'informació administrativa i de la targeta de salut de l'esportista.*

El Consell Superior d'Esports acordarà amb les Comunitats Autònomes el calendari per a la implantació efectiva i coordinada del sistema d'informació administrativa i de la targeta de salut de l'esportista, en funció de les disponibilitats pressupostàries i dels convenis que puguen subscriure's per a dur a terme estes iniciatives.

Disposició addicional quinta. *Realització de controls de salut a esportistes professionals.*

Amb independència del que preveu l'article 8.2 d'esta Llei, quan les empreses realitzen controls de salut als esportistes professionals resultarà aplicable la normativa sobre prevenció de riscos laborals.

Disposició addicional sexta. *Adaptació dels Estatuts i les normes disciplinàries de Col·legis Professionals.*

A l'efecte de donar compliment efectiu al que preveu l'article 43 de la present Llei, els Col·legis Professionals afectats hauran de modificar els seus Estatuts i normes reglamentàries per a tipificar, expressament, les responsabilitats previstes en l'esmentada disposició. Esta adaptació estatutària haurà de realitzar-se en el termini màxim d'un any.

Disposició addicional setètima. *Finançament dels controls antidopatge.*

Els poders públics de les distintes Administracions establiran un règim de finançament dels controls antidopatge en les activitats esportives objecte d'esta Llei a fi que estos es realitzen amb les màximes garanties tecnològiques i de procediment.

Disposició addicional octava. *Delimitació del concepte d'entitats esportives a l'efecte de l'aplicació d'esta Llei.*

Sense perjudi de l'aplicació directa a les entitats previstes en el Títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, esta Llei serà també d'aplicació a la resta d'entitats que organitzen competicions esportives i esti-

guen inscrites en el Registre d'Entitats Esportives del Consell Superior d'Esports.

Disposició addicional novena. *Instruments de col·laboració en relació amb la targeta de salut dels esportistes.*

L'Estat i les Comunitats Autònomes podran establir a través dels corresponents instruments de col·laboració fórmules per a l'expedició, el reconeixement i la realització conjunta o recíproca de la targeta de salut dels esportistes.

Disposició transitòria primera. *Procediments disciplinaris en curs.*

Els procediments disciplinaris en matèria de repressió del dopatge en l'esport, que hagen sigut iniciats mentre entrava en vigor esta Llei, es regiran per la normativa anterior. No obstant això, contra l'acte que esgoti la via administrativa procedirà l'aplicació del que estableix la disposició final segona de la present Llei.

Disposició transitòria segona. *Procediments finalitzats la resolució de la quals no siga ferma.*

Els procediments sancionadors ultimats en via administrativa però la resolució dels quals no és ferma, es regiran per la norma processal contenciosa administrativa que siga procedent i sense que s'aplique el que disposa la disposició final segona.

Disposició transitòria tercera. *Exercici transitori de les competències fins a la creació dels nous òrgans que preveu esta Llei.*

Les funcions que esta Llei atribuïx a la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge seran exercides fins a la seua efectiva creació, respectivament, per la Comissió Nacional Antidopatge i la Comissió Nacional de Salut de l'Esportista.

Disposició derogatòria única. *Normes i preceptes derogats.*

U. Queden derogats els següents preceptes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport:

Articles: 56, 57 i 58.
Article: 76 1.d).

Dos. Queden derogats, així mateix, tots els preceptes de normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.*

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 32 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, la redacció del qual queda establida en els termes següents:

«4. Per a la participació en competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, serà necessari estar en possessió d'una llicència esportiva, expedida per la corresponent federació esportiva espanyola, segons les condicions i els requisits que s'establiran reglamentàriament. Les llicències expedides per les federacions d'àmbit autonòmic habilitaran per a la dita participació quan estes es troben integrades en les federacions esportives espanyoles, que s'expedisquen dins de les condicions mínimes de caràcter econòmic que estes fixen i comuniquen la seua expedició a estes.

Estaran inhabilitats per a obtenir una llicència esportiva que faculte per a participar en les competicions a què fa referència el paràgraf anterior els esportistes que hagen sigut sancionats per dopatge, tant en l'àmbit estatal com en l'internacional, mentre es troben complint la sanció respectiva. Esta inhabilitació impedirà, igualment, que l'Estat reconega o mantinga la condició d'esportista d'alt nivell. El Consell Superior d'Esports i les Comunitats Autònomes acordaran els mecanismes que permeten estendre els efectes d'estes decisions als àmbits competencials respectius, així com dotar de reconeixement mutu les inhabilitacions per a l'obtenció de les llicències esportives que permeten participar en competicions oficials.

Els esportistes que tracten d'obtenir una llicència esportiva estatal o autonòmica homologada podran ser sotmesos, amb caràcter previ a la seua concessió, a un control de dopatge, a fi de determinar el compliment dels requisits establits en esta normativa.

Així mateix, no podran obtenir llicència federativa estatal o autonòmica homologada aquelles persones que es troben inhabilitades, com a conseqüència de les infraccions previstes en els articles 14 i 15 de la Llei Orgànica de Protecció de la Salut i de Lluita contra el Dopatge en l'Esport.»

Dos. S'afeg un apartat octau a l'article 76 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, que tindrà la redacció següent:

«8. Es consideren infraccions molt greus i greus en matèria de dopatge en l'esport les previstes en la normativa sobre protecció de la salut i lluita contra el dopatge en l'esport, que es regiran per la seua legislació específica, sense perjudi de l'aplicació supletòria, si és el cas, de les disposicions d'esta Llei.»

Disposició final segona. *Modificacions de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.*

U. S'addiciona una lletra f) en l'article 9 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

Article 9.

Els Jutjats Centrals Contenciosos administratius coneixeran dels recursos que es deduïsquen enfront dels actes administratius que tinguen com a objecte:

«f) En única o primera instància, de les resolucions que, en via de fiscalització, siguen dictades pel Comité Espanyol de Disciplina Esportiva en matèria de disciplina esportiva.»

Dos. S'introduïx una nova redacció a l'apartat primer de l'article 78 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

Article 78.

«1. Els Jutjats Contenciosos Administratius i, si és el cas, els Jutjats Centrals Contenciosos Administratius d'este Orde Jurisdiccional coneixen, pel procediment abreviat, dels assumptes de la seua competència que se susciten sobre qüestions de personal al servici de les administracions públiques, sobre estrangeria i sobre inadmissió de peticions d'asil polític, assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, així com totes aquelles la quantia de les quals no supere els 13.000 euros.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de Protecció de la Seguretat Ciutadana.*

U. S'incorpora una lletra p) a l'article 23, amb la redacció següent:

«p) El depòsit, la comercialització o la distribució, de qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb la seua legislació específica.»

Dos. S'incorpora una lletra q) a l'article 23, amb la redacció següent:

«q) La incitació al consum, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb la seua legislació específica.»

Tres. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Gradacions.*

Les infraccions tipificades en els apartats a), b), c), d), e), f), h), i), l), n), p) i q) de l'anterior article, podran ser considerades molt greus, tenint en compte l'entitat del risc produït o del perjudici causat, o quan suposen un atemptat contra la salubritat pública, hagen alterat el funcionament dels servicis públics, els transports col·lectius o la regularitat dels abastiments, o s'hagen produït amb violència o amenaces col·lectives.»

Disposició final quarta. *Habilitació competencial.*

Sense perjudici de la competència de l'Estat per a dictar aquells preceptes relatius a la seua pròpia organització i els que es referixen als interessos que afecten l'esport federat estatal en el seu conjunt, la present Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, a excepció dels preceptes següents:

- a) L'article 44, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució.
- b) L'article 47, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.31a de la Constitució.
- c) L'article 43 i la disposició addicional sexta, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució.
- d) La disposició final segona, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució.
- e) Els articles 39, 40, 42 i la disposició final tercera, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Naturalesa de la present Llei.*

La present Llei té el caràcter de Llei Orgànica, a excepció dels següents preceptes i disposicions:

Articles 1 al 4, ambdós inclusivament;

Article 6, paràgrafs 4t i 5t, excepte els paràgrafs que van del 1r al 3r que tenen caràcter orgànic, article 7, article 8, excepte l'apartat primer que té caràcter orgànic;

Articles 9 al 35, ambdós inclusivament, excepte el paràgraf primer de l'article 12, que sí que té caràcter orgànic;

Articles 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48 i 49;

Les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, quinta, sexta, setèima, octava i novena;

Les disposicions transitòries primera, segona i tercera;

La disposició derogatòria;

Les disposicions finals primera, segona, tercera—excepte en el seu apartat tres, que sí que té rang orgànic—, quarta, sexta, setèima i octava.

Disposició final sexta. *Desplegament reglamentari i habilitació normativa.*

U. En el termini de tres mesos des de la publicació de la present Llei, el Govern aprovarà el Reglament de composició i règim de funcionament de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge.

Dos. En el termini de sis mesos des de la seua entrada en vigor, el Govern aprovarà el desplegament reglamentari de la present Llei.

Tres. S'habilita el Govern per a aprovar, quan siga procedent, totes les normes que siguen necessàries per a garantir l'eficàcia de les previsions de la present Llei.

Disposició final setèima. *Adaptació d'estatuts i reglaments federatius.*

A l'efecte que preveu esta Llei i, especialment, del que preveu l'article 14 de la present, les federacions esportives espanyoles procediran, en el termini màxim de sis mesos, comptador des de la data d'entrada en vigor de la present Llei, a l'adaptació i modificació dels seus estatuts i reglaments.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor tres mesos després des de la publicació íntegra en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 21 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20764 *LLEI 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.* («BOE» 285, de 29-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

ÍNDIX

Títol Preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Naturalesa de l'Impost.

Article 2. Objecte de l'Impost.

Article 3. Configuració com a Impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.

Article 4. Àmbit d'aplicació.

Article 5. Tractats i Convenis.